

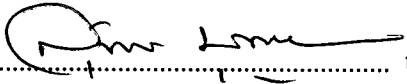
ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน
กรณีศึกษา: วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.)

จินตนา จันทร์ทอง

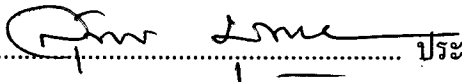
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มกราคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ จินตนา จันทร์ทอง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ บุญวิเศษ)

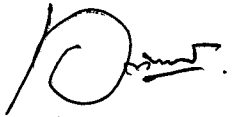
คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ บุญวิเศษ)

..... กรรมการ
(ร้อยตำรวจเอก ดร.วิเชียร ต้นศิริคงคล)

..... กรรมการ
(พันตำรวจเอกหญิง ดร.ศุภลักษณ์ เหลี่ยมวรางกูร)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีชร)

วันที่ 19 เดือน มกราคม พ.ศ. 2561

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สุพจน์ บุญวิเศษ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในทุกขั้นตอน จนทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีโดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ. ที่นี้

และขอขอบคุณผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคพัทยาและคณาจารย์ทุกท่าน นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ผู้ให้ความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงมาไว้ ณ. โอกาสนี้ด้วย

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่ให้อำนาจใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

จินตนา จันทร์ทอง

57920837: สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม; ร.ม. (การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คำสำคัญ: ทักษะคติ/เยาวชน/ยาเสพติด/สังคม/วิทยาลัยเทคนิคพัทยา

จินตนา จันทร์ทอง: ทักษะคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน: ทัศนศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) (ATTITUDES OF YOUTH AFFECTING ON DRUG USE PRESENT SOCIETY: PATTAYA TECHNICAL COLLEGE (VOCATIONAL CERTIFICATE.) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: สุพจน์ บุญวิเศษ , ร.ด., 85 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยเรื่อง ทักษะคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน: ทัศนศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทักษะคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างทักษะคตินักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 319 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติค่าที (t-Test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีการแบบ LSD

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 15 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้น ปวช.1พักอาศัยอยู่ร่วมกับ บิดา-มารดา บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน เงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง 6,001–9,000 บาท ไม่มีคนใกล้ชิดใช้สารเสพติด และผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าเพื่อนมีส่วนที่ทำให้เสพยาเสพติดมากที่สุด เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) มีทักษะคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ย 4.23 (SD = 0.19) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ในด้านสังคมและสภาพแวดล้อมเป็นอันดับ 1 มีทักษะคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ย 4.26 (SD = 0.25) รองลงมา คือ ด้านครอบครัว เป็นอันดับ 2 มีทักษะคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ย 4.24 (SD = 0.28) และด้านลักษณะส่วนบุคคลเป็นอันดับ 3 มีทักษะคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมีค่าเฉลี่ย 4.18 (SD = 0.33) ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าเพศที่ต่างกันมีทักษะคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับ อายุ ระดับชั้นการศึกษา นักศึกษาอาศัยอยู่กับใคร สถานภาพการสมรสบิดามารดา เงินรายเดือนที่ได้จากผู้ปกครอง การใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด และบุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด ที่ต่างกัน มีทักษะคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ไม่แตกต่างกัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามในการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมุติฐานในการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ.....	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนกระทำผิด.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับยาเสพติด.....	14
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เยาวชนเสพยาเสพติด.....	26
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการเสพยาเสพติดและการกระทำผิด.....	27
ข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยเทคนิคพัทยา.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
กรอบแนวคิด.....	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	40
วิธีการสร้างพัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือ.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4 ผลการศึกษา.....	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	44
ลำดับขั้นการเสนอผลการวิเคราะห์.....	45
ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	54
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	63
สรุปผลการวิจัย.....	63
อภิปรายผลการวิจัย.....	65
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	74
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	85

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3-1	กลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบสัดส่วน..... 39
4-1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนตามข้อมูลทั่วไป..... 46
4-2	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามรายด้าน.... 48
4-3	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ด้านลักษณะส่วนบุคคล..... 49
4-4	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ด้านครอบครัว..... 51
4-5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม..... 53
4-6	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามเพศ..... 54
4-7	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามอายุ..... 55
4-8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามอายุ..... 55
4-9	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา..... 56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพญา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา.....	56
4-11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพญา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร.....	57
4-12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพญา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร.....	57
4-13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพญา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดา, มารดา.....	58
4-14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพญา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดา, มารดา.....	58
4-15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพญา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามเงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง.....	59
4-16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพญา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามเงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง.....	59
4-17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพญา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามการใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด.....	60
4-18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพญา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามการใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด.....	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-19	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามบุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด..... 61
4-20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามบุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด..... 61
4-21	สรุปผลการทดสอบมุติฐาน..... 62

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2-1	เครื่องหมายวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง.....	33
2-2	กรอบแนวคิด.....	37

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กและเยาวชนถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของประเทศชาติในอนาคต เพราะเด็กและเยาวชนเหล่านี้คืออนาคตของสังคมอาจกล่าวได้ว่าสังคมจะเป็นเช่นไรในวันข้างหน้าขึ้นอยู่กับเด็กและเยาวชนในปัจจุบันสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคือการพัฒนาให้เด็กและเยาวชนไทยเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในสังคมต่อไปในภายภาคหน้า แต่จากสภาพและสถานการณ์ในปัจจุบันคนไทยส่วนใหญ่ยังคงยอมรับว่าปัญหายาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดอยู่นั้นเป็นปัญหาหลักที่สร้างภัยคุกคามและทวีความรุนแรงเป็นอย่างมากต่อสังคมในขณะนี้ ซึ่งครั้งก่อนประเทศไทยก็ประสบกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดเช่นกัน ได้แก่ประเภท กัญชา เฮโรอีน ผีน เป็นต้น แต่ผลกระทบยังไม่ร้ายแรงมากเท่าที่ควรเพราะกลุ่มผู้เสพจะเป็นแค่กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กรรมกรเท่านั้น เพราะมีความเชื่อว่าถ้าเสพยาพวกนี้เข้าไปแล้วจะทำให้มีแรงทำงาน ไม่เหนื่อย ไม่ง่วง เหมือนเป็นยาขยันเมื่อเสพยาเสพติดเข้าไปมาก ๆ ก็กลายเป็นคนติดยาเสพติดโดยไม่รู้ตัว การแพร่ระบาดของยาเสพติดได้เข้าไปสู่ทุกสถาบันของสังคมทุกเพศทุกวัย รวมถึงกลุ่มของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งเป็นวัยที่ศึกษาค้นคว้าและเด็กวัยนี้ยังขาดประสบการณ์ในการแก้ปัญหาหรือการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลที่ต้องการในการปฏิเสธ จนทำให้ดูเหมือนว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคมปัจจุบัน และปัญหาเสพติดของนักเรียนในสถานศึกษา ส่วนใหญ่จะดำรงชีวิตอยู่ในสภาพครอบครัวที่แตกแยก พ่อแม่หย่าร้างกัน ทำให้ขาดความรักความอบอุ่น ขาดการเอาใจใส่ในการอบรมเลี้ยงดู ครอบครัวยุคใหม่แบบปล่อยปละละเลยหรือเลี้ยงแบบเข้มงวดจนเกินไป ทำให้เยาวชนเกิดความเครียด ความกดดัน รู้สึกอึดอัด ขาดที่พึ่งพิงทางจิตใจเลยไม่รู้ว่าจะไปคุยหรือปรึกษาปัญหาจากใครทำให้ต้องหันมาพึ่งยาเสพติดเพื่อเรียกร้องความสนใจ เพื่อระบายความเครียด เด็กและเยาวชนเป็นวัยที่ดำเนินชีวิตในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ อยากรู้ อยากลอง อยากเห็น รักเพื่อน เชื่อเพื่อน และมองหาแบบอย่างเพื่อดำเนินรอยตามทัศนคติที่ผิด ๆ เกี่ยวกับการใช้สารเสพติด เช่น การเสพยาไอซ์จะทำให้ผอม ทำให้ผิวขาว การเสพยาบ้า จะทำให้เพิ่มความตื่นเต้นในการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้มีกำลังวังชาและสามารถรักษาโรคบางอย่างได้ จนทำให้ติดสารเสพติดนั้นในที่สุด รวมทั้งตัวนักศึกษามีส่วนในการเป็นผู้ค้ายาเสพติดให้กับกลุ่มเพื่อนด้วยตนเองเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการค้ายาเสพติดรายย่อยที่ปะปนอยู่ในสถานที่ศึกษาและอาจขยายเข้าไปสู่ชุมชนที่พักอาศัยของนักศึกษาทำให้ชุมชนที่อยู่กลายเป็นแหล่งมั่วสุมของการซื้อขายและเสพยาเสพติด การกระทำดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาหลากหลายและซับซ้อน

มากขึ้น ทั้งนี้เพราะยาเสพติดให้โทษนั้นสามารถทำรายได้ อย่างมหาศาลกับผู้ค้า จึงเป็นงานยากที่จะ ป้องกันและควบคุมบรรดาเหล่าผู้ค้าทั่วไปให้หมดสิ้น รวมไปถึงข้าราชการบางคนที่ใช้อำนาจ ตำแหน่งหน้าร่วมกับผู้ค้าเป็นที่น่าสังเกตเกือบทุกครั้งจะจับได้เพียงผู้เสพหรือผู้ค้ารายย่อย ๆ ได้ เท่านั้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2545:)

ในปี 2556 – 2558 ที่ผ่านมาจากระบบรายงาน บสต. ของศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรมสุขภาพจิต พบว่า มีผู้เข้ารับการรักษาพยาบาลยาเสพติดจำนวน 156,884 คน 98,421 คน และ 55,683 คน ตามลำดับ โดยเป็นผู้เข้ารับการรับบำบัดรักษาในหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต จำนวน 3,975 คน 4,071 คน และ 3,912 คน ตามลำดับ จากสถิติการเข้ารับการรักษา แม้ว่าจะมีแนวโน้มลดลง แต่กลับพบว่าผู้เข้ารับบำบัดรักษาเป็นเยาวชนอายุระหว่าง 15-20 ปี มีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 50 ซึ่งเมื่อจำแนกชนิดยาเสพติดที่มีผู้เข้ารับการรักษามากที่สุด คือ ยาบ้า ร้อยละ 75.20 รองลงมา คือ กัญชา ร้อยละ 6.83 และ กระท่อม ร้อยละ 4.17 ด้านพฤติกรรมกรรมการเสพยาเสพติดที่น่าเป็นกังวล คือ การเสพยาเกินกว่า 1 ชนิด (ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมสุขภาพจิต, 2559)

แต่ปัจจุบันรัฐบาลได้มีการดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง โดยการเร่งปราบปรามผู้ผลิต ผู้นำเข้าและจำหน่ายยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพิ่มบทลงโทษผู้กระทำความผิด นอกจากนี้หน่วยงานภาครัฐหลายแห่งได้ร่วมกันรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดมากขึ้น ซึ่งสามารถบรรเทาปัญหายาเสพติดในประเทศไปได้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามยาเสพติดเป็นปัญหาเรื้อรังที่มีมานาน การปราบปรามยาเสพติดวิธีเดียวไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งหมด แต่การสร้างภูมิความรู้ให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนให้ทราบและตระหนักถึงภัยร้ายของยาเสพติด รวมทั้งการปลูกฝังหรือสร้างค่านิยมให้ต่อต้านยาเสพติดจึงเป็นการป้องกันปัญหายาเสพติดได้อีกวิธีหนึ่ง (กฤษณา เปรมเดชา, 2556)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะชีวิตของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ต.นาเกลือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี เนื่องจากเมืองพัทลุงได้ชื่อว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจการค้าและบริการด้านต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่โครงสร้างทางเศรษฐกิจ แต่สังคมที่เปลี่ยนแปลงในขนาดนี้มีประชากรได้เข้ามาอยู่อาศัยในเมืองพัทลุงค่อนข้างสูงและมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนทำให้สังคมอยู่กันแบบไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เพราะขาดการวางแผน จึงทำให้เกิดปัญหาตามมาอย่างมาก เช่น ปัญหาการว่างงานของประชากรที่มีจำนวนมาก ปัญหาการเกิดอาชญากรรม ปัญหาการลักขโมย ปัญหายาเสพติด เป็นต้น แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงและยังเป็นปัญหาอยู่

ทุกวันนี้คือมีการพบเห็นเด็กเยาวชนมั่วสุมเสพยาเสพติดตามแหล่งที่พักอาศัยหรือสถานที่ลับตาคน ขณะเดียวกันก็จะศึกษาแนวทางในการแก้ไขการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เพื่อนำไปเป็นแนวทางและกระบวนการในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนต่อไป

คำถามในการวิจัย

1. ทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) อยู่ในระดับใด
2. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ว่ามีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมุติฐานในการวิจัย

1. เพศต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน
2. อายุต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน
3. ระดับชั้นการศึกษาที่ต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน
4. นักศึกษาอาศัยอยู่กับใครต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน
5. สถานภาพการสมรสบิดา มารดาต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน
6. เงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครองต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน

7. การใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิดต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน

8. บุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติดต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับ ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน กรณีศึกษา: วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.)

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

- เพศ
- อายุ
- ระดับชั้นการศึกษา
- ที่พักอาศัย
- สถานภาพของ บิดา มารดา
- เงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง
- การใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด
- บุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด

1.2 ตัวแปรตาม คือ ทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคม โดยนำแนวคิดของ จักริน ชัยบุญงกร (2542) ซึ่งประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านลักษณะส่วนบุคคล
- ด้านครอบครัว
- ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม

2. ขอบเขตด้านประชากร

ศึกษา ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน โดยแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิคพัทยา ต.นาเกลือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี จำนวน 1,567 คน โดยแบ่งออกเป็นแผนกเครื่องกล 230 คน แผนกเครื่องมือกลเทคนิคอุตสาหกรรม 148 คน แผนกโลหะ 63 คน แผนกไฟฟ้ากำลัง 153 คน แผนกอิเล็กทรอนิกส์ 114 คน แผนกเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ 96 คน แผนกการบัญชี 148 คน แผนกการตลาด 101 คน แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 203 คน แผนกธุรกิจค้าปลีก 40 คน แผนกโลจิสติกส์ 28

คน แผนกการโรงแรม 190 คน แผนกการท่องเที่ยว 53 คน (ข้อมูลจากกองทะเบียน วิทยาลัยเทคนิค
พญา, 2559)

3. ขอบเขตในด้านระยะเวลา

การศึกษา เรื่อง ทักษะของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน
กรณีศึกษา: วิทยาลัยเทคนิคพญา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) เริ่มศึกษาตั้งแต่วันที่
10 กุมภาพันธ์ 2560 ถึงวันที่ 7 เมษายน 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ทักษะของเยาวชนที่มี
ต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคพญา (นักศึกษาชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ผู้วิจัยจะกำหนดนิยามศัพท์เบื้องต้นไว้ดังนี้

ทัศนคติ หมายถึง การแสดงออกถึงความชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคล สถานที่ เหตุการณ์
หรือสิ่งของ ทัศนคติสามารถสร้างขึ้นจากประสบการณ์ในอดีตและปัจจุบันของบุคคล ทำให้ส่งผล
ต่ออารมณ์และพฤติกรรมความคิดเห็นบุคคลนั้นด้วย

1. ด้านลักษณะส่วนบุคคล คือ ลักษณะโดยรวมของนักศึกษาแต่ละบุคคลทั้งลักษณะ
ภายในและภายนอก อันเป็นอิทธิพลต่อทัศนคติ พฤติกรรมและการแสดงออกการกำหนดตนเอง
ด้านความคิด อารมณ์ และความรู้สึก

2. ด้านครอบครัวคือ ลักษณะด้านครอบครัวของนักศึกษาที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เสพยาเสพติด
เพราะได้รับแรงกดดันจากครอบครัว เช่น ครอบครัวแตกแยก พ่อ, แม่ไม่ดูแลเอาใจใส่ พ่อ, แม่ไม่
อบรมสั่งสอนให้เยาวชนรู้จักผิดชอบชั่วดี เป็นต้น

3. ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม คือ ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมเสี่ยงในการ
เสพยาเสพติด เช่น การชักชวนให้ลองเสพยาเสพติดจากเพื่อน ที่พักอาศัยแออัดเป็นแหล่งมั่วสุมของ
เยาวชนในการเสพยา และสื่อต่าง ๆ มีการถ่ายทอดเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดมากเกินไป

เด็กและเยาวชน หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ช่วง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ปวช.) ในวิทยาลัยเทคนิคพญา ต.นาเกลือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี

สารเสพติด หมายถึง สารหรือยาที่เป็นผลิตภัณฑ์ทางธรรมชาติหรือเกิดจากการ
สังเคราะห์เมื่อเสพยาเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะเป็นการรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือวิธีใด ๆ แล้วทำให้
เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจซึ่งเป็นที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น ยาบ้า ยาอี เฮโรอีน ฟีน มอร์ฟิน ยานอน
หลับ กัญชา และสารระเหย โดยไม่รวมเหล้ากับบุหรี่ เป็นต้น

การใช้สารเสพติด คือ การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น การขายยาเสพติด การเสพยาเสพติด การซื้อยาเสพติด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจถึงสาเหตุและปัญหาต่าง ๆ อันเป็นปัจจัยที่นำมาสู่การเสพยาเสพติดของเยาวชนในสังคมปัจจุบัน
2. เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.)
3. นำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการแก้ไขและการป้องกันปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในเรื่องยาเสพติดและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อหน่วยงานอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบและนำไปใช้ประโยชน์ในการบำบัด แก้ไข ป้องกัน มิให้เด็กและเยาวชนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทุกประเภทอีก

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน: กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) จะศึกษาแนวคิดทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนกระทำผิด
3. แนวคิดเกี่ยวกับยาเสพติด
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เยาวชนเสพยาเสพติด
5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเสพยาเสพติดและการกระทำผิด
6. ข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยเทคนิคพัทยา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิด

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกรวมถึงอารมณ์ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์รวมทั้งสิ่งแวดล้อมซึ่งมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาและการกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางสนับสนุนหรือปฏิเสธทัศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่เราจะทราบทัศนคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็ต้องใช้วิธีแปลความหมายของการแสดงออก

“ทัศนคติ” เป็นความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และมีแนวโน้มที่จะกระทำการตอบสนองต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ประเภทของทัศนคติ

ทัศนคติของคนเราสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ทัศนคติทั่วไป (General attitude) หมายถึงแนวคิดและความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะกว้าง ๆ เช่น การมองโลกในแง่ดี (Optimism) บุคคลที่มีทัศนคติเช่นนี้จะมีความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเผชิญอยู่ในแง่ดีงามทั้งสิ้น ส่วนการมองโลกในแง่ร้าย (Pessimism) บุคคลพวกนี้จะมีความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเผชิญอยู่ในแง่ร้ายทั้งสิ้น

2. ทักษคติเฉพาะ (Specific attitude) ทักษคติประเภทนี้จะแคบลงมากกว่าทักษะคติประเภทแรกจะเป็นความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใด บุคคลใด สถานการณ์ใด โดยเฉพาะเป็นอย่าง ๆ ไป เช่น ทรงสมรถเกลียดหัวหน้าแผ่นดิน อ้าพลชอบทำงานล่วงเวลา

ทักษะคติที่จะกล่าวอีก 2 ประเภทนี้ ความจริงได้กล่าวมารวม ๆ ไว้ใน 2 ประเภท แล้วแต่ในที่นี้ต้องการให้เข้าใจอย่างแจ่มชัด จึงแยกเพิ่มเติมอีก 2 ประเภท คือ

1. ทักษคติเชิงนิมาน (Positive attitude) เป็นความรู้สึกนึกคิดในแง่ดี ยอมรับ เห็นด้วย และชอบสิ่งหนึ่งสิ่งใด

2. ทักษคตินิเสธ (Negative attitude) เป็นความรู้สึกนึกคิดตรงกันข้ามกับทักษะคตินิมาน คือ ลักษณะเป็นไปในทางที่ไม่ดี ไม่ยอมรับ ไม่พอใจ และไม่เห็นด้วย

สรุปความหมายของทักษะคติในการศึกษารั้งนี้คือ ความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และมีแนวโน้มที่จะกระทำการตอบสนอง ต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง (พะยอม วงศ์สารศรี, 2541)

องค์ประกอบของทักษะคติ

แสงเดือน ทวีสิน (2545) กล่าวว่า องค์ประกอบในการเกิดทักษะคติมี 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบทางด้านปัญญา (Cognitive component) เมื่อพูดถึงทักษะคติหลายคนคงคิดว่า เป็นเรื่องของความรู้สึกอย่างเดียวแต่สำหรับนักจิตวิทยาแล้ว การศึกษาเรื่องทักษะคติจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทางด้านปัญญาด้วย คำว่า “ปัญญา” ในที่นี้ หมายถึง ข้อมูลอันเกี่ยวข้องกับ ความคิด ความเข้าใจ ซึ่งจะมีส่วนเป็นตัวกำหนดทักษะคติของแต่ละบุคคลด้วย

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective component) องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกมักจะคล้อยตามองค์ประกอบทางด้านปัญญา คือ คนเรามักจะ “ชอบ” หรือ “ไม่ชอบ” ตามข้อมูลที่เราารู้ แต่อย่างไรก็ตามบางข้อมูลที่เราอาจไม่สามารถมีอิทธิพลเหนือความรู้สึกได้

3. องค์ประกอบทางด้านปฏิบัติ (Behavioral component) องค์ประกอบทางด้านนี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะเป็นตัวที่แสดงออกถึงทักษะคติอย่างแท้จริง โดยดูจากการเลือกปฏิบัติของบุคคลนั้นองค์ประกอบของทักษะคติทั้ง 3 ประการ สามารถแสดงให้เห็นถึงทักษะคติของบุคคลได้อย่างแท้จริง ถ้าขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งแล้ว จะเป็นการศึกษาทักษะคติที่ไม่สมบูรณ์

โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่า องค์ประกอบของทักษะคติจะมีอยู่ 3 ประเภท คือ องค์ประกอบทางด้านปัญญา องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกและองค์ประกอบทางด้านปฏิบัติ ซึ่งทั้ง 3 ส่วนเป็นตัวที่แสดงออกถึงทักษะคติอย่างแท้จริง โดยดูได้จากการเลือกปฏิบัติของบุคคลนั้น ๆ แต่ถ้าขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งแล้วนั้น จะเป็นการศึกษาทักษะคติที่ไม่สมบูรณ์

การสร้างและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

เนื่องจากทัศนคติ เกิดจากการเรียนรู้และการเพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่บุคคล ฉะนั้นเราจึงอาจสร้างทัศนคติที่ต้องการได้ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติที่ควรคำนึงถึงดังนี้คือ

1. วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อชีวิตของบุคคลทุก ๆ คนตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งตายไปทีเดียว วัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ แตกต่างกันไป เริ่มจากครอบครัว โรงเรียน วัด สถาบันอื่น ๆ ในสังคม วิทยุ โทรทัศน์ สื่อมวลชนต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติทั้งสิ้น เช่น คนไทยนับถือผู้สูงอายุ หรือเรียกว่านับถือวิทยุ คนโดยส่วนใหญ่จะนอบน้อม และให้ความเกรงใจต่อผู้สูงอายุไปพบที่ใด แม้ไม่รู้จักกันก็เรียก ลุง ป้า น้า อา นับว่าเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความอบอุ่นทั้งผู้เรียกและผู้ถูกเรียกอย่างยิ่ง

2. ครอบครัว (Family) ครอบครัวเป็นแหล่งแรกที่อบรมให้เด็กเรียนรู้การสมาคมต่าง ๆ จึงมีอิทธิพลมากที่การสร้างทัศนคติให้แก่เด็ก ตลอดจนการปลูกฝังทัศนคติในการดำเนินชีวิตให้แก่บุตรของตน ทั้งนี้เพราะเด็กมักเรียนแบบและเชื่อฟังพ่อแม่ อยู่แล้ว มีผู้สำรวจพบว่าทัศนคติของพ่อแม่กับลูกคล้ายกันมาก

3. กลุ่มเพื่อน (Social groups) เด็กที่จากบิดา มารดามายู่กับกลุ่มเพื่อนตั้งแต่เล็ก ๆ จะได้รับอิทธิพลต่าง ๆ จากกลุ่มเพื่อนมากทีเดียว ทั้งนี้เพราะเด็กต้องการยอมรับจากเพื่อนต้องการคำแนะนำและความช่วยเหลือจากเพื่อนฝูง นั่นคือ เด็กต้องการมีมิตร

4. บุคลิกภาพ (Personality) ลักษณะบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ หรือมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลมากเหมือนกัน พวกที่ชอบออกสังคม พวกหนีสังคม พวกชอบเด่น หรือพวกชอบอ่อนน้อม จะมีทัศนคติไม่เหมือนกัน

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

สุชา จันทรเฒ (2540) กล่าวว่า ทัศนคติบางอย่างเกินที่จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลงได้ ถ้าเป็นไปได้ในทางที่จะทำให้บุคลิกภาพเสื่อมเสีย นักจิตวิทยาได้แนะนำวิธีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ 3 ประการ ดังนี้ คือชักชวน (Persuasion) มีบุคคลเป็นจำนวนมากที่สามารถปรับปรุงทัศนคติหรือเปลี่ยนทัศนคติของตนเองเสียใหม่หลังจากได้รับคำแนะนำ บอกล่า หรือได้รับความรู้เพิ่มพูนขึ้น เช่น

1. เด็กที่เคยกลัวความมืด หากได้รับคำแนะนำหรือคำอธิบายให้ทราบความจริง อาจจะเลิกกลัวได้

2. การเปลี่ยนกลุ่ม (Group change) กลุ่มมีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของบุคคลมาก ฉะนั้น หากจะเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลอาจจะลองเปลี่ยนกลุ่มสมาชิกดูจะช่วยให้ เช่น เด็กที่ขี้เกียจ

เรียนหนังสือ เพราะอยู่กับกลุ่มเพื่อนที่จู้จี้จิกเรียน ถ้าหากจัดกลุ่มเสียใหม่ให้ย้ายไปอยู่กับกลุ่มที่
ชั้นเรียน เด็กก็จะค่อย ๆ เปลี่ยนมาชั้นเรียนตามกลุ่มที่ตนอยู่ได้

3. การโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) เป็นการชักชวนให้บุคคลหันมาสนใจหรือหรือรับรู้
โดยการสร้างสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เช่น ตั้งชื่อแปลก ๆ ทำให้คนสนใจ ใช้ภาษาแปลก ๆ อ้างเป็นพวก
เดียวกัน เพื่อให้คนทั่วไปสนใจและเข้ามาหา การแจกฟรี เช่น บริษัทที่ผลิตสินค้าใหม่ ๆ ก็มักจะแจก
ฟรีก่อน ขายภายหลังหรือหาของแถม ผู้ที่ผลิตกางเกงใหม่ ๆ ก็โฆษณาว่าวัยรุ่นทั้งหญิงและชายชอบ
ใครไม่ใช้จะกลายเป็นล้าสมัย เป็นต้น

เมื่อพิจารณาแหล่งที่มาของทัศนคติแล้วจะเห็นได้ว่า องค์ประกอบสำคัญ ที่เชื่อมโยงให้
บุคคลเกิดทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ ก็คือ การสื่อสารทั้งนี้เพราะไม่ว่าทัศนคติจะเกิดจากประสบการณ์
เฉพาะอย่าง การสื่อสารกับผู้อื่น สิ่งที่เป็นแบบอย่าง หรือความเกี่ยวข้องกับสถาบัน ก็มักจะมีการ
สื่อสารแทรกอยู่เสมอ กล่าวได้ว่า การสื่อสารเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างมาก ที่มีผลทำให้บุคคลเกิด
ทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่า การสร้างและการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้นจะเกิด
จาก สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและสังคมที่อยู่รอบด้านของบุคคลมากเหมือนกัน พวกที่ชอบออกสังคม
พวกหนีสังคม พวกชอบเด่น หรือพวกชอบอ่อนน้อม จะมีทัศนคติไม่เหมือนกัน

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนกระทำผิด

คำว่า “การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน” มาจากภาษาอังกฤษว่า Juvenile
Delinquency การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้นมีขอบเขตที่กว้างขวางมากทั้งในประเทศ
และหลาย ๆ ประเทศ อาจกล่าวได้ว่ายังไม่มีคำจำกัดความที่แน่ชัด คำจำกัดความมักจะมีลักษณะ
หลายหลายและแตกต่างกันในแต่ละสังคม ส่วนใหญ่แล้วพฤติกรรมใดที่ถูกมองว่าไม่ดีสำหรับเด็กและ
เยาวชน หรือไม่เป็นตามบรรทัดฐาน ค่านิยม สังคมจะถือว่าเป็นการกระทำความผิดของเด็กและ
เยาวชนทั้งสิ้น (วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2531, หน้า 21)

ซีลดัน และสกูล (Sceldon & Glueck, 1964 อ้างถึงใน เกษวรารัง จินะแสน, 2542) ได้
กล่าวว่า เด็กคนใดก็ตามแม้ว่าจะกระทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพียงครั้งเดียวก็เข้าลักษณะเด็กที่กระทำผิด
แต่นักวิจัยไม่ถือว่าเป็นเด็กเกเรโดยให้ความหมายว่า เด็กเกเรจะต้องเป็นเด็กที่กระทำผิดอย่าง
เดียวกันหลาย ๆ หนเพราะการที่เด็กทำผิดเพียงครั้งเดียวหรือสองครั้งอาจเนื่องจากสิ่งแวดล้อมช่วย
เมื่อโตขึ้นอาจจะเลิกไปทั้งที่การกระทำนั้น ๆ เป็นการกระทำผิดกฎหมายก็ตาม

เพาเวอร์ และวิทเมอร์ (Powers & Wintmer, 1951 อ้างถึงใน เกษวรารัง จินะแสน, 2542)
ได้ให้ความหมายของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดว่าต้องพิจารณาถึงเกณฑ์ 3 ประการ คือ

1. ความหนักเบาของความคิด หรือความร้ายแรงของการกระทำ

2. ความถี่ของการกระทำ หรือการทำบ่อยครั้งแค่ไหน

3. ทศนคติของผู้กระทำผิดต่อสังคม หรือผู้มีสิทธิอำนาจตามกฎหมาย

รัสเซลล์ (Russell, 1995 อ้างถึงใน เกษวรวงศ์ จิณะแสน, 2542) ได้ให้คำนิยามว่า เด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดคือเด็กและเยาวชนชายหญิง ที่ศาลได้พิสูจน์และพบความคิดว่าได้กระทำการละเมิดพระราชบัญญัติของประเทศของรัฐหรือของท้องถิ่น อาจถูกจับโดยตำรวจหรือส่งไปศาลโดยพ่อแม่หรือโรงเรียน

เสริน ปุณณะหิตานน (2545 อ้างถึงใน เกษวรวงศ์ จิณะแสน, 2542) ได้กล่าวเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่ขัดแย้งกับความต้องการในค่านิยมของวัฒนธรรมที่ครอบงำวิถีชีวิตของเยาวชน นั่นคือพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนค่านิยมหลักซึ่งเป็นระบบที่ก่อรูปลักษณะนิสัยใจคอของเยาวชน แม้ว่ากฎหมายบางอย่างจะไม่ได้ฝังรากลึกลงในจารีตประเพณีของสังคม แต่ก็ปรากฏว่าจารีตประเพณีหลายอย่างได้ถูกนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการบัญญัติกฎหมาย ดังนั้น การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจึงมีความหมายไปในทางพฤติกรรมรูปแบบที่ขัดแย้งหรือต่อต้านสังคม ทำให้เกิดการเสียระเบียบทั้งในทางสังคมและตัวบุคคลและมีนัยความหมายครอบคลุมไปถึงผลของการใช้ค่านิยม วินิจฉัยความประพฤติว่าเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนา ภายในกรอบของบรรทัดฐานและกฎหมายของสังคมด้วยเป็น ความประพฤติที่มักจะมีผลกระทบต่อคนอื่นไปในทางที่เสียหาย ถึงแม้ตัวบุคคลซึ่งเป็นผู้เยาว์อาจจะได้รับความกระทบกระเทือนจากการกระทำผิดของตนเอง แต่ก็ไม่สำคัญเท่ากับข้อเท็จจริงที่ว่าพฤติกรรมใดที่มีผลกระทบต่อกลุ่มไปในทางที่ไม่ดี พฤติกรรมนั้นก็มักจะถือว่าเป็นการต่อต้านสังคม

ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ได้กำหนดไว้ว่า

เด็ก หมายถึงว่า บุคคลอายุเกิน 7 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 14 ปีบริบูรณ์

เยาวชน หมายถึง บุคคลอายุ 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์

เด็กที่อายุต่ำกว่านี้จะไม่มีความผิดอาญา เนื่องจากถือว่าเด็กยังไม่มีวุฒิภาวะไม่สามารถรู้หรือพิจารณาได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ดังนั้นถ้าเด็กและเยาวชนไทยอายุตั้งแต่ 7-18 ปี กระทำความผิดตามกฎหมายอาญาหรือพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด เช่น พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระราชบัญญัติอาวุธปืนพวกเขาจะต้องได้รับโทษทางอาญาแต่เนื่องจากรัฐบาลถือว่าบุคคลที่มีอายุ 7-18 ปี ยังเป็นผู้เยาว์ จึงปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดแตกต่างจากผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ โดยให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นขึ้นศาลเยาวชน และครอบครัว แทนการขึ้นศาลผู้ใหญ่

สาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

(สมพร อมรชัยนพคุณ, 2551) กล่าวว่า นักจิตวิทยาและนักอาชญาวิทยาได้ศึกษาสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทยพบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมักเกิดจากความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจประกอบกับสภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ยั่วยุส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไป ผู้วิจัยขอแบ่งสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนสำคัญ คือ

1. สาเหตุจากความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ หรือบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชน
2. สาเหตุจากปัญหาทางครอบครัวของเด็กและเยาวชน
3. สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม
4. สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ

สาเหตุจากความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจหรือบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชน แบ่งออกได้ 3 ประการ

1. พันธุกรรม
2. ความไม่สมประกอบทางกาย
3. ความไม่สมประกอบทางจิต

พันธุกรรม หรือสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด โดยได้รับถ่ายทอดมาจากบิดา มารดา ซีซาร์ (Cesare, 1876) บิดาแห่งอาชญาวิทยา เชื่อว่าความประพฤติหรือสัญชาตญาณบางอย่างของมนุษย์สามารถถ่ายทอดมาจากบิดามารดาสู่บุตรหลานได้ไม่มากนักน้อย เช่น ความบกพร่องทางจิตของบิดามารดาอาจถ่ายทอดบุตรทำให้บุตรขาดความยับยั้งใจในการกระทำผิด โรคภัยไข้เจ็บบางอย่างก็อาจติดไปยังบุตรได้

ความไม่สมประกอบทางกาย อาจเกิดจากการประสบอุบัติเหตุหรือเกิดจากโรคภัยไข้เจ็บ การที่ร่างกายไม่สมประกอบนั้นเป็นสาเหตุให้เด็กและเยาวชนถูกล้อเลียนจากเพื่อนหรือเป็นที่รังเกียจจากคนทั่วไปทำให้มีปัญหาด้านอารมณ์ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมเกิดปมด้อยจึงต้องการหารชดเชยเพื่อให้ตนเด่นหรือเป็นที่ยอมรับในสังคม ซึ่งบางครั้งเป็นการกระทำเด่นในทางที่ผิด

ความไม่สมประกอบทางจิต ปกติคนเรามีความรู้สึกหรือสัญชาตญาณคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ มีความโลภ โกรธ หลงและมีความรู้สึกทางเพศ แต่การแสดงออกเพื่อสนองตอบความรู้สึกเหล่านั้นแตกต่างกันออกไปในแต่ละคนขึ้นอยู่กับกรอบม คุนวุฒิ สภาพแวดล้อม องค์กรประกอบอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเราแสดงออกที่ผลิตผลไปจากผู้คนทั่วไป คือ ผู้มีจิตบกพร่องขาดวิจารณญาณ และขาดความยับยั้งชั่งใจในการแสดงออกจึงมีพฤติกรรมในการก่อให้เกิดการกระทำผิด

สาเหตุจากปัญหาทางครอบครัวของเด็กและเยาวชน ครอบครัวรวมทั้งสมาชิกในครอบครัวเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการหล่อหลอมขัดเกลาบุคลิกภาพ

และอุปนิสัยที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน เพราะบิดามารดาเป็นเสมือนครู เสมือนเพื่อนและสิ่งแวดล้อมที่เด็กและเยาวชน ได้พบเห็นตั้งแต่จำความได้ ดังนั้นถ้าบิดามารดามีความเข้าใจธรรมชาติและความต้องการของบุตร มีความประพฤติที่ดีงามมีความรักใคร่กลมเกลียว เป็นผู้มีเหตุผลและมีความคิดสร้างสรรค์ก็จะเป็นแบบอย่างให้บุตรมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดเกิดจากสาเหตุ ดังนี้

1. ครอบครัวไม่สามัคคีหรือไม่ปรองดองกันในครอบครัว (Family disorganization) เด็กและเยาวชนจะเป็นผู้มีอารมณ์และจิตใจก้าวร้าว พุดจาหยาบคายทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน
2. ครอบครัวแตกร้าง (Broken home) อันได้แก่บิดาและมารดาตายหรือหย่าร้างทำให้เด็กและเยาวชนขาดความอบอุ่นเกิดปมด้อย สภาพจิตใจเสื่อม โทรมพยายามหาสิ่งชดเชย และอาจแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่เป็นปัญหาหรือไม่สมควรจนถึงขั้นกระทำผิด
3. ครอบครัวที่บิดามารดาประพฤติตนไม่ดี เช่น บิดา มารดาติดยาเสพติด ติดสุรา หรือการพนัน การกระทำแบบนี้เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่บุตร หรือบิดามารดาสั่งสอนให้บุตรประพฤติชั่วเสียเองเพื่อหวังประโยชน์จากการกระทำผิดของบุตร
4. ครอบครัวยากจนที่อาศัยอยู่ในแหล่งชุมชนแออัดหรือแหล่งเสื่อมโทรม สิ่งแวดล้อมเต็มไปด้วยมิจฉาชีพ คนจรจัดและแหล่งมั่วสุมอบายมุข บิดามารดาอาจจะประกอบอาชีพคนงาน กรรมกรที่ใช้แรงงาน ชาวไร่ ชาวนาที่หาเช้ากินค่ำ ไม่มีเวลาเอาใจใส่หรือไม่มีความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอแก่บุตร จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บุตรมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน เกะกะ เกรเหนียวโรงเรียน ตึดยาเสพติด
5. ครอบครัวที่บิดามารดาปล่อยปะละเลย ไม่ดูแลเรื่องความเป็นอยู่ไม่ให้ความสำคัญแก่การเรียน ไม่เอาใจใส่ในการอบรมสั่งสอนขัดเกลากุศลบุตร ทั้งบิดามารดาไม่มีเวลาให้ความรักความอบอุ่น
6. ครอบครัวที่บิดามารดาจากการศึกษาที่จะนำความรู้มาอบรมสั่งสอนบุตร หากจะเข้มงวดก็เข้มงวดเกินไปหรือหากจะตามใจก็จะตามใจมากเกินไป บุตรจึงมีพฤติกรรมที่ผิดแปลกแตกต่างจากมาตรฐานสังคม

สภาพแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์มาก โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่มีวุฒิภาวะต่ำ หากตกอยู่ในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่ดีก็จะเลียนแบบในพฤติกรรมที่ไม่ดีนั้นด้วย สาเหตุจากสภาพแวดล้อมสังคมที่สำคัญมีดังนี้

1. มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอันได้แก่ การเสพยาเสพติด การเล่นเกมการพนัน การมีพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควร
2. สภาพแวดล้อมเต็มไปด้วยสถานบันเทิงเรีงรมย์ แหล่งชุมชนแออัดแหล่งมั่วสุมของพวกมิจฉาชีพหรือผู้มีอิทธิพล เด็กและเยาวชนในแหล่งดังกล่าวเห็นพฤติกรรมเลวร้ายอยู่เป็นประจำ

จนรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดา ประกอบกับเด็กและเยาวชนมีพื้นฐานจิตใจที่อ่อนไหว ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าการกระทำใดถูกที่ควร จึงมักเลียนแบบในสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควรจนกลายเป็นการกระทำผิดที่ร้ายแรง

3. การคบหาสมาคมกับคนที่มีคุณภาพไม่ดีหรือคบเพื่อนไม่ดีเด็กและเยาวชนวัยที่ต้องการมีเอกลักษณ์ของตนเอง จึงได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนซึ่งเข้ามามีบทบาทแทนที่ครอบครัว ดังนั้นหากคบเพื่อนไม่ดีหรือมีทัศนคติที่จะฝ่าฝืนกฎหมายแล้วอาจถูกชักจูงไปในทางที่ผิดจนในที่สุดกลายเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

4. สภาพแวดล้อมจากสื่อสารมวลชน เช่นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร นวนิยาย วิทยุ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ที่นำเสนอข่าวเกี่ยวกับอาชญากรรมสิ่งชั่วร้ายทางกามารมณ์ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยชักจูงจิตใจหรือยั่วให้เกิดการกระทำผิด

5. การขัดกันทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความอยู่ดีธรรมของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองและการเกิดภาวะสับสนในทางบ้านเมือง เช่นความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจในสังคมมีช่องว่างหรือความเหลื่อมล้ำอย่างมาก ระหว่างครอบครัวร่ำรวยกับครอบครัวที่ยากจนซึ่งอาจมีส่วนผลักดันให้เด็กและเยาวชนในครอบครัวที่ยากจนกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน แล้วอาจขยายขอบเขตของการกระทำผิดรุนแรงขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ประวัติของยาเสพติด

วีรยุทธ์ หาญโงน (2556) กล่าวว่า ยาเสพติดซึ่งเป็นปัญหาของชาติในขณะนี้ มีประวัติความเป็นมาอย่างไรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ เพราะมนุษย์ได้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมาเป็นเวลาช้านาน บางชนิดก็ให้ทั้งคุณประโยชน์และโทษ บางชนิดก็มีแต่ภัยเท่านั้น ซึ่งในปัจจุบันยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ในท้องตลาดมีมากกว่า 120 ชนิด อย่างไรก็ตามยาเสพติดชนิดแรกที่ไทยรู้จักคือ “ฝิ่น” และฝิ่นได้เข้ามาในประเทศไทยสมัยใดนั้นยังไม่ทราบแน่ชัด เท่าที่มีหลักฐานครั้งแรก เป็นการประกาศใช้กฎหมายลักษณะโจรในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง) ประมาณ 600 ปีเศษ มาแล้ว ตามกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติการห้ามซื้อ ขาย เสพฝิ่นไว้ ‘ผู้ที่สูบฝิ่น กินฝิ่น ขายฝิ่นนั้นให้ลงอาญาให้จหนัก ธิราชบาตราให้สิ้นเชิง ทเวนบก 3 วัน ให้ใส่คุกไว้จนจะอดได้ ถ้าอดได้แล้วให้เรียกทัณฑ์บนแก้มันญาติพี่น้องมันไว้ แล้วจึงปล่อยผู้เสพ ขาย กินฝิ่นออกจากโทษ’แม้ว่าบทลงโทษจะสูงแต่การลักลอบซื้อขายและเสพฝิ่นก็ยังมีมาโดยตลอด กฎหมายคงใช้ได้แต่ในกรุงศรีอยุธยาเท่านั้นส่วนหัวเมืองและเมืองขึ้นที่ห่างพระเนตรพระภรณ์ ไม่มีความเข้มงวดกวดขัน ซึ่งปรากฏว่าผู้ครอง

เมืองบางแห่งก็ติดฝิ่นและผูกขาดการจำหน่ายเสียเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ปัญหาการขายฝิ่น เสพฝิ่น จึงเลิกไม่ได้ตลอดสมัยกรุงศรีอยุธยา

ต่อมาสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงแจกกฎหมาย ป่าวร้องห้ามปรามผู้ขาย ผู้สูบฝิ่นแต่ก็ยังไม่มียผล ครั้นถึงพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย จึงได้ทรงตราพระราชกำหนดโทษให้สูงขึ้น ห้ามอย่าให้ผู้ใดสูบฝิ่น กินฝิ่น ซื้อขาย อันเด็ดขาด ถ้ามีฟังจับได้และมีผู้ฟ้องร้องพิจารณาเป็นสัจจะให้ลงพระอาญา เข็มน 3 ยก ทเวนบก 3 วัน ทเวนเรือ 3 วัน ธิราชบาทว์บุตรภรรยาและทรัพย์สินของใช้ให้สิ้นเชิง

ในสมัยรัชกาลที่ 3 รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นระยะที่ตรงกับสมัยที่อังกฤษนำฝิ่นมาจากอินเดียไปบังคับขายให้จีนทำให้มีคนจีนติดฝิ่นเพิ่มขึ้น และในช่วงเวลานั้นตรงกับระยะที่คนจีนเข้ามาค้าขายในเมืองไทยจึงเป็นการใช้ฝิ่นและติดฝิ่นเข้ามาในเมืองไทย ตลอดจนมีการลักลอบนำฝิ่นเข้ามาในเมืองไทยด้วยเรือสินค้าต่าง ๆ จึงเป็นเหตุให้มีการเสพฝิ่น ระบาดยิ่งขึ้น พระองค์ทรงมีบัญชาให้มีการปราบปรามอย่างเข้มงวดในปี พ.ศ.2382 มีผลทำให้การค้าฝิ่นและสิ่งอื่น ๆ ที่ผิดกฎหมายเข้ามาอยู่ในมืออั้งยี่ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ และหัวเมืองชายทะเล สร้างความวุ่นวายจากการทะเลาะวิวาทจากกลุ่มอั้งยี่ต่าง ๆ จนทำให้ทหารปราบปราม

ในสมัยรัชกาลที่ 4 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเห็นว่าการปราบปรามไม่สามารถขจัดปัญหาการสูบและขายฝิ่นได้ และก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้น จึงทรงเปลี่ยนนโยบายใหม่ยอมให้คนจีนเสพและขายฝิ่นได้ตามกฎหมายแต่ต้องเสียภาษีผูกขาดมีนายภาษีเป็นผู้ดำเนินการ ปรากฏว่าภาษีของฝิ่นทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยมาก ซึ่งสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ ได้ทรงรวบรวมไว้ในหนังสือลัทธิธรรมเนียมต่าง ๆ ใน ตำนานภาษีฝิ่น ได้ประมาณถึงปีละ 400,000 บาท

ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สภาพของการค้าฝิ่นยังคงเป็นอยู่เช่นเดิม คือมีผู้จำนวนไม่น้อยที่เสพและติดฝิ่น ที่มีขายตามโรงยาฝิ่น โดยถูกต้องตามกฎหมาย และภาษีของฝิ่นก็ยังเป็นรายได้ใหญ่ของประเทศ ทรงดำริที่จะแก้ภาษีฝิ่นที่จะทำให้การสูบฝิ่นน้อยลงจนสามารถเลิกได้ในที่สุด และทรงยอมให้รัฐขาดรายได้จากภาษีฝิ่น เมื่อไม่มีผู้สูบฝิ่นความพยายามนี้ไม่เป็นผลสำเร็จในรัชสมัยของพระองค์ แต่จากความพยายามนี้ปริมาณเงินรายได้จากภาษีฝิ่นก็ลดลงเรื่อย ๆ จนสิ้นสุดเมื่อปี 2502 ทั้งนี้ด้วยมาตรการควบคุมต่าง ๆ และรายได้ชดเชยที่รัฐได้จากภาษีอากรยาสูบแทน

ใน พ.ศ. 2501 คณะปฏิวัติซึ่งปกครองประเทศไทยอยู่ในขณะนั้น ได้พิจารณาเห็นว่าการเสพฝิ่นเป็นที่รังเกียจในวงสังคมและเป็นอันตรายแก่สุขภาพและอนามัยอย่างร้ายแรง ประเทศต่าง ๆ ได้พยายามเลิกการเสพฝิ่นโดยเด็ดขาดและ จึงเห็นเป็นการที่สมควรให้เลิกเสพฝิ่นและจำหน่ายฝิ่น

ในประเทศไทย จึงมีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 37 ลงวันที่ 9 ธันวาคม 2501 ให้เลิกการเสฟผืนและ
จำหน่ายทั่วราชอาณาจักร และกำหนดดำเนินการให้เสร็จสิ้นเด็ดขาดภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2502

การเสฟและจำหน่ายผืนในประเทศไทยก็เป็นสิ่งผิดกฎหมาย นอกจากรัฐบาลจะได้จัดให้
ผู้ตัดผืนเข้ารับการบำบัด รักษา ฟันฟู แล้วปรากฏว่าการปราบปรามก็ได้กระทำเด็ดขาดยิ่งขึ้น มีการ
ประหารชีวิตผู้ผลิตและค้ายาเสฟติด แต่ปัญหาเสฟติดไม่ได้ลดลงเพียงแต่การซื้อขายมีการ
ดำเนินการซ่อนเร้นและมีวิธีการที่ลึกลับยิ่งขึ้น นอกจากนี้ตัวยาเสฟติดได้เปลี่ยนรูปไปเป็น
เฮโรอีน มอร์ฟิน ด้วยวิธีทางเคมีเป็นตัวยาเสฟติดที่มีฤทธิ์ร้ายแรงกว่าผืนก็กลับมาระบาดใน
เมืองไทย เฮโรอีนได้อยู่ในหมู่ผู้ที่ชอบผืนเพราะสูบได้ง่าย ปัจจุบันปัญหาเสฟติดที่ปรากฏอยู่ใน
หมู่คนไทยมีรูปแบบต่าง ๆ กันและลักษณะปัญหาแตกต่างกันออกไป ชาวไทยภูเขาที่อาศัยอยู่ใน
ภาคเหนือของประเทศไทย ส่วนหนึ่งมีอาชีพหลักในการปลูกผืนและมีจำนวนไม่น้อยที่สูบและติด
ผืนด้วย ในหมู่ชาวไทยในชนบทพื้นราบ ก็มีการสูบผืน ใช้ใบกระท่อม กัญชา ยาม้าหรือยาขยัน และ
ยาแก้ปวด อยู่อย่างแพร่หลาย ปัญหาที่ร้ายแรงตามมาคือการแพร่ระบาดของการติดยาเสฟติดหลาย
ชนิดปนกันไปอยู่ในขณะนี้ทั้งในต่างจังหวัดและเขตกรุงเทพฯ โดยเฉพาะยาม้าหรือยาบ้า ได้แพร่
ระบาดเข้าไปแทบทุกชุมชน และหมู่บ้านซึ่งนับว่าเป็นปัญหาใหญ่ในขณะนี้ที่ทุกคนต้องร่วมแก้ไข

ความหมายของยาเสฟติด

สำนักงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสฟติด (2550) กล่าวว่า ยาเสฟติด
หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะ
โดยวิธี รับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ และทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ
นอกจากนั้นยังจะทำให้เกิดการเสฟติดได้ หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวัน หรือวันละหลาย ๆ ครั้ง
ผู้เสฟจะมีอาการดังนี้

1. เกิดอาการดี้อยา หรือด้านยา และเมื่อติดแล้ว ต้องการใช้สารนั้นในปริมาณมากขึ้น
2. เกิดอาการขาดยา ถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้
3. มีความต้องการเสฟทั้งทางร่างกายและจิตใจ อย่างรุนแรงตลอดเวลา
4. สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลง เกิดโทษต่อตนเอง ครอบครัว ผู้อื่น ตลอดจนสังคม และ

ประเทศชาติ

ประเภทของยาเสฟติด

สารเสฟติดหรือยาเสฟติดให้โทษมีหลายประเภท อาจจำแนกได้หลายเกณฑ์ จำแนกออก
ฤทธิ์ต่อประสาท แบ่งออกเป็น 4 ประเภท

ประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยานอนหลับ ยากล่อม ยาระงับประสาท เครื่องดื่มมีนเมาทุกชนิดรวมถึง สารระเหย เช่น ทินเนอร์ แอลกอฮอล์ น้ำมันเบนซิน กาว เป็นต้น พบว่าผู้เสพติดมีร่างกายซูบซีดผอมเหลืองเป็นต้น

1. ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ ยาบ้า ยาอี กระเทียม โคลเคน มักพบว่าผู้เสพมีอาการ หงุดหงิด กระวนกระวายจิตสับสนหวาดระแวง บางครั้งมีอาการคลุ้มคลั่ง เช่น ทำร้ายตัวเองฆ่าผู้อื่น เป็นต้น

2. ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี เห็ดขี้ควาย ผู้เสพยาจะมีอาการประสาทหลอน ฝันเพื่อง หูแว่ว ได้ยินเสียงประหลาดหรือเห็นภาพหลอน ควบคุมตนเองไม่ได้ในที่สุดมักจะป่วยเป็นโรคจิต

3. ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน ได้แก่ ทั้งกระตุ้นกดและหลอนประสาทรวมกัน ผู้เสพยาจะมีอาการหวาดระแวงความคิดสับสนเห็นภาพลวงตา ควบคุมตนเองไม่ได้และมักจะป่วยเป็นโรคจิต

ประเภทแบ่งตามแหล่งที่มา ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตมาจากพืช เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน กระเทียม กัญชา เป็นต้น

2. ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน ยาอี เอ็คตาซี เป็นต้น

ประเภทแบ่งตามกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เป็นยาที่ไม่นำมาใช้ในการแพทย์ และทำให้เกิดการเสียดต่อการติดยาของประชากรในระดับรุนแรง เช่น เฮโรอีน ยาบ้า ยาอี เป็นต้น

ประเภทที่ 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เป็นยาที่มีประโยชน์ในการรักษาโรคในระดับน้อยจนถึงมากและทำให้เกิดการเสียดต่อการติดยาของประชากรในระดับที่ต้องพึงระวัง เช่น มอร์ฟีน โคลเคน โคเคอีน เป็นต้น

ประเภทที่ 3 ยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดให้โทษในประเภท 2 เป็นส่วนผสมอยู่ด้วยตามที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับไว้ เป็นยาที่ทำให้เสียดต่อการติดยาของประชากรน้อย แต่ยังคงมีอันตรายและมีประโยชน์มากในการรักษาโรค เช่น ยาแก้ไอผสมโคเคอีน เป็นต้น

ประเภทที่ 4 สารเคมีที่ใช้ผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 หรือประเภท 2 เช่น อาเซติก แอนไฮไดรด์ (Acetic anhydride) อาเซติกคลอไรด์ (Acetyl chloride)

ประเภทที่ 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้อยู่ในประเภทที่ 1 ถึงประเภทที่ 4 เช่น กัญชา พืชกระเทียม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น

ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในประเทศไทย

ยาเสพติดก่อให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจและสังคมต่อทุกประเทศทั่วโลกในลักษณะเดียวกัน เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาลักขโมย ปัญหาครอบครัว เป็นต้น แต่ชนิดของยาเสพติดที่เป็น ต้นทุนของปัญหานั้นแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ สำหรับประเทศไทยยาเสพติดที่แพร่ระบาด อย่างรุนแรงอยู่ในปัจจุบันมีอยู่ 6 ชนิด ดังต่อไปนี้

1. ยาบ้า

ยาบ้าเป็นยาที่มีฤทธิ์กระตุ้นประสาทเป็นสารเคมีสังเคราะห์ที่มีชื่อว่า เมทแอมเฟตามีน ยาบ้าที่ลักลอบจำหน่ายกันอยู่ปัจจุบันมีลักษณะเป็นยาเม็ดสี่เหลี่ยม สีน้ำตาล หรือสีเขียว ด้านหนึ่งของ เม็ดยาจะมีสัญลักษณ์เป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษ ‘WY’ ส่วนอีกด้านจะเป็นรอยขีดแบ่งครึ่งเม็ด ใน ยาบ้า 1 เม็ด จะมีสารเมทแอมเฟตามีนประมาณ 25-30 มิลลิกรัม อาจเสพโดยการกิน เผาไฟแล้วสูบ ควัน หรือนิดเข้าหลอดโลหิตดำ ยาบ้าจะออกฤทธิ์ไปกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง อันได้แก่ สมองและไขสันหลัง ส่งผลให้หัวใจเต้นเร็วขึ้น อัตราการหายใจถี่ขึ้น ความดันโลหิตสูงขึ้น ม่านตา ขยายกว้างขึ้นและไม่รู้สึกริว นอกจากนี้ผู้ใช้ยาจะมีเหงื่อออกมาก ปวดศีรษะ ตาพร่ามัว และนอน ไม่หลับ ถ้าเสพยาเข้าไปในปริมาณมากจะมีอาการหัวใจเต้นเร็วผิดปกติ เนื้อตัวสั่นเทา ทรงตัวไม่ได้ และสิ้นสติ ถ้าเสพเข้าไปในปริมาณที่มากเกินไปร่างกายจะทนรับไหว จะทำให้เกิดอาการหัวใจวาย ตาย นอกจากนี้ยาบ้ายังทำให้เกิดอาการผิดปกติทางจิตและประสาทด้วย โดยผู้เสพยาจะมีอาการ รู้สึกริว สับสน หงุดหงิด วิตกกังวล และนอนไม่หลับ อาการดังกล่าวจะรุนแรงมากขึ้นเมื่อเสพยามาก ขึ้น การเสพยาบ้าในปริมาณมาก ๆ หรือเสพติดต่อกันเป็นระยะเวลาานาน ๆ จะทำให้ผู้เสพกลายเป็น คนวิกลจริต โดยจะมีอาการเพ้อคลั่ง มองเห็นภาพหลอน หูแว่ว และหวาดระแวง หลงผิดว่าคนอื่น จะมาทำร้าย ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้เสพยาบ้าหันไปทำร้ายผู้อื่นเสมอ

2. เฮโรอีนและอนุพันธ์ของฝิ่นชนิดอื่น ๆ

เฮโรอีนเป็นยาเสพติดที่ได้จากการสังเคราะห์ทางเคมีที่ทำมาจากมอร์ฟีนซึ่งได้มาจากฝิ่น เฮโรอีนมีลักษณะเป็นผงสีขาว มีรสขมจัด ไม่มีกลิ่น ละลายน้ำได้ง่าย เฮโรอีนสามารถเสพโดยการ นำไปละลายน้ำแล้วฉีดเข้าหลอดโลหิตดำ หรือนำไปยัดใส่ม้วนบุหรี่แล้วสูบ หรือนำไปปนไฟแล้ว สูดไอระเหยเข้าปอด เฮโรอีนเป็นยาเสพติดที่ร้ายแรงและติดง่ายที่สุด เมื่อเสพเฮโรอีนหรือยาเสพติด เป็นอนุพันธ์ของฝิ่น เช่น มอร์ฟีน เข้าไปแล้วผู้เสพจะมีอาการเคลิบเคลิ้มมีเมามา ลืมความทุกข์ใน จิตใจไปชั่วขณะ เนื่องจากเฮโรอีนและอนุพันธ์ของฝิ่นชนิดอื่น ๆ มีฤทธิ์กระตุ้นประสาท ส่วนกลาง ผู้เสพยาพวกนี้จึงมีอาการง่วงซึม ม่านตาหรือรูม่านตาสั้น ตาและในผู้ที่เสพยาพวกนี้ครั้งแรก อาจมีอาการคลื่นไส้อาเจียนเกิดขึ้นได้ เฮโรอีนหรือยาที่เป็นอนุพันธ์ของฝิ่น เป็นยาเสพติดที่มี ฤทธิ์รุนแรง หากเสพมากเกินไปจนร่างกายทนไม่ไหวการทำงานของระบบการหายใจจะถูกกด ทำ

ให้หายใจแผ่วและตื้น ผิวกายเย็นชื้น ชักสลับและเสียชีวิตเนื่องจากระบบการหายใจล้มเหลว คนที่ติดเฮโรอีนหรือยาชนิดอื่นที่เป็นอนุพันธ์ของฝิ่นจะร่างกายซูบซีด ผอมเหลือง มีอาการอ่อนเปลี้ยเพลียแรง อารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย เมื่อขาดยาจะมีอาการหงุดหงิด ทุรนทุราย หาว เหงื่อออกมาก เบื่ออาหาร ปวดกระดูก ปวดกล้ามเนื้อ ปวดท้อง ท้องเดิน อาเจียน ชักจนหมดสติ และถ้าร่างกายอ่อนแอก็อาจจะถึงขั้นทำให้เสียชีวิตได้

3. โคน

โคนเป็นสารเคมีที่สกัดมากจากใบของต้น โคนคา ซึ่งเป็นไม้ยืนต้นที่เจริญงอกงามอยู่บนภูเขาสูงในทวีปอเมริกาใต้ โคนเป็นยาเสพติดที่มีฤทธิ์กระตุ้นประสาทอย่างรุนแรงมีลักษณะเป็นผงผลึกสีขาว นิยมเสพโดยการสูดดมเข้าไปในโพรงจมูกมีอยู่ส่วนน้อยที่เสพโดยการนำโคนไปละลายกับน้ำและฉีดเข้าหลอดเลือด โคนทำให้เกิดความผิดปกติต่อร่างกายได้ภายในเวลา 10 วินาที อาการผิดปกติ ได้แก่ ม่านตาขยายกว้างขึ้นกว่าปกติ ความดันโลหิตสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว หัวใจเต้นเร็วกว่าผิดปกติ หายใจถี่ และอุณหภูมิร่างกายสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว หัวใจเต้นเร็วผิดปกติ หายใจถี่ หากเสพโคนมากเกินไปจนร่างกายทนไม่ไหว ผู้เสพมักจะเสียชีวิตจากอาการหัวใจวายหรือระบบการหายใจล้มเหลว นอกจากนี้โคนยังทำให้เกิดอาการผิดปกติทางจิตใจและประสาทด้วย โดยโคนมีฤทธิ์ทำให้เกิดอาการเคลิบเคลิ้มมีเมามาเป็นระยะเวลาสั้นประมาณ 20-90 นาที ต่อจากนั้นจะตามด้วยอาการกระสับกระส่าย กังวลใจอย่างรุนแรง ร่างกายอ่อนล้า และจิตในหล่น ถ้าเสพมากไปจะมีอาการเพ้อคลั่ง มีอาการประสาทหลอนทางกลิ่น รสและสัมผัส อาการดังกล่าวจะค่อยลดระดับความรุนแรงลงเมื่อหยุดเสพโคน

4. ยาอี

ยาอีเป็นสารสังเคราะห์ที่ออกฤทธิ์ทั้งกระตุ้นประสาทและหลอนประสาท ซึ่งเด็กและเยาวชนนิยมใช้ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกเด็กวัยรุ่นที่ชอบมั่วสุมกันตาม ดิสโก้ เชนคับบาร์ หรือสถานบันเทิงเพลงและเต้นรำที่ ๆ มีการเปิดเพลงเสียงดัง ทั้งนี้เพราะผู้เสพยาอีจะชอบเสียงดัง ยาอีที่แพร่ระบาดในประเทศไทยจะมีลักษณะเป็นเม็ดกลมแบน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.7-0.8 เซนติเมตร ความหนาของเม็ดยาประมาณ 0.4-0.5 เซนติเมตร สีขาวเม็ดยาจะเป็นสีอ่อน เช่น เขียวอ่อน เหลืองอ่อน ฟ้าอ่อน เทาอ่อน หรือ ชมพูอ่อน ไม่ค่อยพบเม็ดยาที่มีสีเข้ม ๆ สัญลักษณ์ที่ปรากฏบนเม็ดยาจะมีหลากหลายรูปแบบ เช่น รูปนก ผีเสื้อ ตัวการ์ตูน หัวใจ ดวงดาว ดวงจันทร์ ดวงอาทิตย์ หรือตัวอักษรภาษาอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่ไม่เคยนำมาใช้เป็นสัญลักษณ์บนเม็ดของยารักษาโรค ยาอีเสพด้วยการกิน เมื่อกินแล้วจะเกิดอาการผิดปกติทางร่างกาย ได้แก่ หัวใจจะเต้นและเร็วขึ้นความดันโลหิตสูงขึ้น อัตราการหายใจถี่ขึ้น อุณหภูมิของร่างกายสูงขึ้นเหมือนคนเป็นไข้เหงื่อออกมาก ปวดศีรษะ ตาพร่ามัว และอาจถึงกับเป็นลมหมดสติ นอกจากนี้ยาอียังทำให้

เกิดอาการประสาทหลอนขึ้นมาด้วย ผู้เสพจะมีความผิดปกติเกี่ยวกับการมองเห็น การได้ยินเสียง และการสัมผัส ชอบฟังเพลงเสียงดัง ชอบดูแสงสีที่วูบวาบบาดตา และชอบให้คนสัมผัสแล้วโลมแต่เมื่อยาหมดฤทธิ์แล้วผู้เสพจะมีอาการวิตกกังวลผสมกับอาการซึมเศร้า ทำลายเซลล์ประสาทแม้จะกินเข้าไปเพียงเล็กน้อย ผู้ที่เสพยาอ็จึงมักจะมีระดับสติปัญญาและผลการเรียนรู้ต่ำกว่าคนปกติ

5. ยาแก้ไอผสมโคเคอิน

โคเคอินเป็นสารประกอบจำพวกอัลคาลอยด์ที่มีในฝิ่นประมาณร้อยละ 0.7-2.5 โดยน้ำหนัก ซึ่งเป็นปริมาณที่น้อยมากจนไม่สามารถผลิตเพื่อใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ ปัจจุบันโคเคอินที่ใช้ในทางการแพทย์ได้จากการสังเคราะห์จากฝิ่น โคเคอินออกฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง มีฤทธิ์ระงับปวดและระงับไอ โดยออกฤทธิ์ที่ก้านสมองซึ่งทำหน้าที่ควบคุมอาการไอ จึงนิยมใช้ผลิตเป็นยาแก้ไอ แต่ยาแก้ไอผสมโคเคอินที่มีการนำไปใช้ในทางที่ผิด และแพร่ระบาดอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ยาแก้ไอผสมโคเคอินชนิดน้ำ วัยรุ่นนิยมเสพยาแก้ไอผสมโคเคอินด้วยการดื่มน้ำโดยไม่ต้องเจือจางหรือดื่มน้ำโดยผสมกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งทำให้เกิดผลต่อร่างกาย ได้แก่ ง่วงซึม คลื่นไส้ อาเจียน ท้องผูกใจร้อน มีอาการมึนงง หายใจและถ่ายปัสสาวะลำบาก หากเป็นพิษโดยเฉียบพลัน อาจทำให้เกิดการชัก เพ้อคลั่ง ซึมเศร้า หงุดหงิด หัวใจเต้นเร็ว ไม่รู้สึกตัว กล้ามเนื้ออ่อนแรง ระบบการหมุนเวียนร่างกายล้มเหลว ระบบการหายใจเป็นอัมพาต เกิดภาวะหยุดการหายใจและตายได้ การใช้โคเคอินในระยะยาว อาจทำให้เกิดอาการซึมเศร้า ขาดสมาธิ ง่วงนอนและหลับได้ ท้องร่วงอย่างรุนแรง และทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพทางเพศด้วย และหากใช้ในปริมาณที่สูงจะทำให้เกิดการสั่นและชักได้

6. กัญชา

กัญชาเป็นพืชล้มลุก ส่วนที่นำมาใช้เสพคือ ช่อดอกตัวเมียและใบที่ติดมากับช่อดอก โดยนำมาตากหรืออบแห้ง แล้วนำไปบดหรือหั่นเป็นฝอยหยาบ ๆ แล้วจึงนำไปมวนสูบโดยผสมกับบุหรี่หรืออาจจะสูบจากกล้องยาสูบหรือบ้องกัญชาก็ได้ กัญชาทำให้เกิดผลเสียต่อร่างกายและจิตใจ ผลเสียที่ขึ้นต่อร่างกายทันทีได้แก่ หัวใจเต้นเร็วผิดปกติ ตาแดงกำเนื่องจากเส้นเลือดฝอยขยายตัวหรือแตก ปากแห้ง คอแห้ง และอยากอาหาร การสูบกัญชาจะส่งผลกระทบต่อระบบความจำ ทำให้เกิดภาวะความจำเสื่อม ความเฉื่อยชาลดลง การรับรู้เรื่องระยะทางและเวลาผิดปกติ ความสามารถในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้สมาธิ เช่น การขับขี่ยานพาหนะจะมีประสิทธิภาพลดลง แรงจูงใจและการใฝ่เรียนรู้ลดลง นอกจากนี้ การสูบกัญชามาก ๆ อาจส่งผลให้เกิดอาการประสาทหลอนและวิกลจริต ในการสูบกัญชาผู้สูบบ้างจะเอาควันที่เกิดจากการเผาไหม้ของกัญชาเข้าไปในปอด แล้วพยายามกักเอาควันไว้ในปอดให้นานที่สุด ก่อนจะผ่อนลมหายใจออกมา และเนื่องจากในควันของกัญชามีสารเคมีที่เป็นพิษมากกว่าควันบุหรี่ ฉะนั้นผู้ที่สูบกัญชาจึงมีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคถุง

ลมโปรงพองและมะเร็งสูงกว่าผู้ที่สูบบุหรี่ และการสูบกัญชาเป็นประจำจะทำให้เกิดการเสพติดทางจิตใจต้องเพิ่มปริมาณกัญชาที่สูบและความถี่ในการสูบบ้างเรื่อย ๆ

ลักษณะอาการของผู้ติดยาเสพติด

ผู้ติดยาเสพติดให้โทษจะมีสภาพทางกายและทางจิตใจเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งสามารถสังเกตได้อย่างง่าย ๆ

1. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย สุขภาพทรุดโทรม ชูบผอม อ่อนเพลียง่ายริมฝีปากเขียวคล้ำ ตาแดงคล้ำ รุมนานตาขยาย น้ำมูกไหล ผิวหนังหยาบกร้านเป็นแผลพุพอง ขอบใส่เสื้อแขนยาวและสวมแว่นตาดำ หากขาดยาหรืออดยา จะหาวนอนบ่อย จามคล้ายคนเป็นหวัด น้ำมูกไหล กระวนกระวาย ปวดท้อง คลื่นไส้อาเจียน ปวดเมื่อยตามร่างกายตาพร่าไม่สู้แดด มีอาการคัน เกิร์ง เพื่อ คุ่มคลั่ง

2. การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ นิสสัยและบุคลิกภาพ เป็นคนเจ้าอารมณ์ หงุดหงิดง่าย ขาดเหตุผล ไม่มีความรับผิดชอบต่อการเรียนหรือการทำงาน ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง พุดไม่อยู่กับร่องกับรอย มักเก็บตัวชอบทำตัวลึกลับ ไม่สนใจความเป็นอยู่ของตนเอง เกียจกร้าน นอนตื่นสาน ผิดปกติ มีอาการวิตกกังวล ซึมเศร้า

การสังเกตผู้ติดยาเสพติด

จะสังเกตว่าผู้ใดใช้หรือเสพยาเสพติด ให้สังเกตจากอาการและการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางร่างกายและจิตใจดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย
2. สุขภาพร่างกายทรุดโทรม ชูบผอม ไม่มีแรง อ่อนเพลีย
3. ริมฝีปากเขียวคล้ำ แห้ง และแตก
4. ร่างกายสกปรก เหงื่อออกมาก กลิ่นตัวแรงเพราะไม่ชอบอาบน้ำ
5. ผิวหนังหยาบกร้าน เป็นแผลพุพอง อาจมีหนองหรือน้ำเหลืองคล้ายโรคผิวหนัง
6. มีรอยกรีดด้วยของมีคม เป็นรอยแผลเป็นที่ปรากฏบริเวณแขน
7. ขอบใส่เสื้อแขนยาว กางเกงขายาว และสวมแว่นตาสีดำ
8. เป็นคนเจ้าอารมณ์ หงุดหงิดง่ายเอาแต่ใจตัวเอง ขาดเหตุผล
9. พุดจก้าวร้า
10. ชอบแยกตัวไปอยู่คนเดียว ไม่เข้าหาผู้อื่น ทำตัวลึกลับ
11. มีอาการวิตกกังวล เศร้าซึม สิ้นหวังมองคล้ำ
12. มั่วสุมกับคนที่มึนพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติด
13. พบอุปกรณ์เกี่ยวกับยาเสพติด เช่น หลอดฉีดยา เข็มฉีดยา กระดาษตะกั่ว

14. กระสับกระส่าย กระวนกระวาย
15. ม่านตาขยายโตขึ้น ตาพร่าไม่สู้แดด
16. เพื่อ คลุ้มคลั่ง อาละวาด ควบคุมตนเองไม่ได้

สาเหตุของการติดยาเสพติดของเยาวชน

สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (2545) ได้กล่าวว่า สาเหตุของการติดยาเสพติดมีอยู่มากมายหลายสาเหตุ โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ครอบครัวหรือผู้ปกครอง โรงเรียน หรือสถานศึกษาสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม และสังคม ปัญหาจากทางร่างกายและจิตใจของคนผู้นั้นและปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งสรุปสาเหตุการติดยาเสพติดมาเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุจากการถูกชักชวน วัยรุ่นส่วนใหญ่มีสัญชาตญาณต้องการอยู่ร่วมกัน ต้องการได้รับการยกย่องและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของหมู่คณะฉะนั้นเพื่อนฝูงชักชวนให้ลองย้อมซัดไม่ได้ มิฉะนั้นจะกลายเป็นเข้ากับเพื่อนไม่ได้ จึงทำให้วัยรุ่นต้องยอมใช้ยาเสพติดตามการชักชวนของเพื่อน

2. สาเหตุจากอยากลอง ความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง อยากรู้รสชาติ โดยคิดว่าคงไม่ติดง่าย ๆ แต่เมื่อลองเสพเข้าไปแล้วมักจะติดเพราะยาเสพติดในปัจจุบัน เช่น เฮโรอีน ติดง่ายมากเพียงเสพไม่กี่ครั้งก็ติดแล้ว

3. สาเหตุจากความกดดันในครอบครัว มีส่วนผลักดันให้สมาชิกในครอบครัวหนีไปใช้ยาเสพติดได้ซึ่งความกดดันในครอบครัวมีแตกต่างกันไป เช่น พ่อแม่รักลูกไม่เท่ากัน พ่อแม่อย่าร้างกัน พ่อแม่ไม่เข้าใจลูก

4. สาเหตุทางกาย ความเจ็บปวดทางกาย เช่น ต้องถูกผ่าตัดหรือเป็นโรคปวดศีรษะ เป็นโรคประสาทเป็นหิด ได้รับความทรมานทางกายมากผู้ป่วยต้องการบรรเทา พยายามช่วยตัวเองมานานไม่หาย จึงหันเข้าหา ยาเสพติดจนติดยาในที่สุด

5. สาเหตุจากความคะนอง บุคคลประเภทนี้มีความอยากลอง ซึ่งรู้แน่แก่ใจว่ายาเสพติดให้โทษไม่ดีแต่ด้วยความคะนองเพราะเป็นวัยรุ่นไม่เกรงกลัวอะไร ต้องการแสดงความเก่งกล้าอวดเพื่อน ขาดความยั้งคิดจึงชักชวนกันเสพจนติดในที่สุด

6. สาเหตุจากความจำเป็นในอาชีพบางอย่าง เช่น ผู้ที่ทำงานกลางคืน นักดนตรี คนขับรถเมล์ คนขับรถบรรทุกผู้ทำงานในสถานประกอบการ ผู้มีอาชีพเหล่านี้ใช้ยาเสพติด โดยหวังผลให้สามารถประกอบการงานได้ เช่น บางคนใช้เพราะฤทธิ์ยาช่วยไม่ให้ง่วง บางคนใช้เพื่อข่มใจให้เกิดความกล้า

7. สาเหตุจากปัญหาเศรษฐกิจ คือ การไม่มีงานทำหรือมีรายได้ไม่พอรายจ่าย รวมทั้งใช้จ่ายเงินเกินตัว แม้จะทราบว่ายาเสพติดผิดกฎหมายแต่เพื่อความอยู่รอดของตนเองจึงยอมไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด โดยขั้นแรกอาจเป็นเพียงคนช่วยส่งยาเสพติดแต่การอยู่ใกล้ซิดยาเสพติดบ่อย ๆ ในที่สุดเป็นผู้ส่งยาและติดยา บางคนแม้จะมีพอกินพอใช้ ก็อยากกรวยทางลัดก็เป็นทางให้ไปสูยาเสพติดได้

8. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อมมีผู้ติดยาเสพติดจำนวนมากไม่น้อย มีความความตั้งใจที่จะพยายามเลิกเสพโดยเข้ารับการรักษาจากทั้งภาครัฐและเอกชน แต่เมื่อหายแล้วปรากฏว่าสังคมไม่ยอมรับ เช่นในครอบครัวตนเองยังแสดงท่าทีดูถูกเหยียดหยามรังเกียจ หรือไปสมัครเข้าทำงานก็ถูกปฏิเสธเนื่องจากมีประวัติเคยติดยาเสพติด คนเหล่านี้จำเป็นต้องมีชีวิตอยู่รอด ดังนั้นเมื่อสังคมไม่ยอมรับจึงหันกลับไปอยู่ในสังคมยาเสพติดเช่นเดิม

9. สิ่งแวดล้อม มีส่วนสำคัญที่จะกระตุ้นหรือชักนำให้หันไปเสพยาเสพติด เช่น อาจเกิดจากการอยากทดลองเนื่องจากเพื่อนหรือผู้ใกล้ชิดเสพและชักชวนให้เสพ หรือเกิดจากการศึกษาค้นคว้าในช่วงวัยรุ่นและส่วนใหญ่เกิดจากสภาพครอบครัวที่มีปัญหา

10. ขาดความรู้ในเรื่องยาเสพติด คนบางคนทดลองใช้ยาเสพติดเพราะไม่รู้จักและไม่มีความรู้เรื่องยาเสพติด บางคนอาจเคยได้ยิน โทษพิษภัยของยาเสพติด แต่ไม่รู้จักชื่อต่าง ๆ ที่ใช้เรียก อาจถูกหลอกให้ทดลองใช้และเกิดเสพติดขึ้นได้ เช่น คนส่วนใหญ่รู้ว่าเฮโรอีนเป็นยาเสพติดและไม่คิดจะลองเสพผงขาวแล้วจะเที่ยวผู้หญิงสนุกจึงได้ลองเสพโดยไม่ทราบว่ามันจะเป็นเฮโรอีน นอกจากนี้ถ้าคนเรามีความรู้เรื่องการใช้อย่างไรจะไม่ใช่ว่าที่ไม่มีผล

สาเหตุใหญ่ ๆ ที่กล่าวมาแล้วคนที่จิตใจอ่อนแอ อ่อนไหวง่ายก็ติดยาได้ง่าย ดังตัวอย่างข้างต้นสาเหตุที่ทำให้บุคคลหนึ่งไปติดยาเสพติด อาจมิใช่มาจากเหตุเดียวแต่อาจเกิดได้จากสาเหตุหลาย ๆ ประการการได้

โทษและพิษภัยของยาเสพติด

พูนสุข นิติวัดนะ (2545) กล่าวว่า โทษและพิษภัยอันเกิดจากการเสพยาเสพติด นอกจากจะมีผลกระทบต่อผู้เสพโดยตรง ทั้งทางร่างกายและจิตใจแล้วยังก่อให้เกิดผลกระทบทางอ้อมต่อครอบครัว ประเทศชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้ดังนี้

1. โทษทางร่างกายและจิตใจ

1.1 สารเสพติดจะให้โทษโดยทำให้การปฏิบัติหน้าที่ ของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเสื่อมโทรม พิษภัยของสารเสพติดจะทำลายประสาทสมอง ทำให้สมรรถภาพเสื่อมลง มีอารมณ์ จิตใจไม่ปกติ เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น วิตกกังวล เลื่อนลอยหรือฟุ้งซ่าน ทำงานไม่ได้ อยู่ในภาวะมึนเมาตลอดเวลาอาจเป็น โรคจิตได้ง่าย

1.2 ด้านบุคลิกภาพจะเสียหายหมด ขาดความสนใจในตนเองทั้งความประพฤติ ความสะอาดและสติสัมปชัญญะมีอากัปกริยาแปลก ๆ เปลี่ยนไปจากเดิม

1.3 สภาพร่างกายของผู้เสพจะอ่อนเพลีย ชูบซัด หมดเรี่ยวแรงขาดความ กระปรี้กระเปร่าและเกียจคร้าน เกียจชา เพราะกินไม่ได้ นอนไม่หลับ ปล่อยเนื้อ ปล่อยตัวสกปรก ความเคลื่อนไหวของร่างกายและกล้ามเนื้อต่าง ๆ ผิดปกติ

1.4 ทำลายสุขภาพของผู้ติดสารเสพติดให้ทรุดโทรมทุกขณะ เพราะระบบอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายถูกพิษยาทำให้เสื่อมลงน้ำหนักตัวลด ผิวกล้าซีด เลือดจางผอมลงทุกวัน

1.5 เกิดโรคภัยไข้เจ็บได้ง่ายเพราะความต้านทานโรคน้อยกว่าปกติ ทำให้เกิดโรคหรือเจ็บไข้ได้ง่าย และเมื่อเกิดแล้วจะมีความรุนแรงมากกว่ารักษาหายได้ยาก

1.6 อาจประสบอุบัติเหตุได้ง่าย สาเหตุเพราะระบบการควบคุมกล้ามเนื้อและประสาทบกพร่องใจลอยทำงานด้วยความประมาท และเสี่ยงต่ออุบัติเหตุตลอดเวลา

1.7 เกิดโทษที่รุนแรงมาก คือ จะเกิดอาการคลื่นคลั่ง ถึงขั้นอาละวาด เมื่อหิวยาเสพติด และหายาไม่ทัน เริ่มด้วยอาการนอนไม่หลับ น้ำตาไหล เหงื่อออก ท้องเดิน อาเจียน กล้ามเนื้อกระตุก กระวนกระวาย และในที่สุดจะมีอาการเหมือนคนบ้า เป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรม

2. โทษพิษภัยต่อครอบครัว

2.1 ความรับผิดชอบต่อครอบครัวและญาติพี่น้องจะหมดสิ้นไปไม่สนใจที่จะดูแลครอบครัว

2.2 ทำให้สูญเสียทรัพย์สิน เงินทอง ที่จะต้องหามาซื้อสารเสพติด จนจะไม่มีใช้จ่ายอย่างอื่น และต้องเสียเงินรักษาตัวเอง

2.3 ทำงานไม่ได้ขาดหลักประกันของครอบครัว และนายจ้างหมดความไว้วางใจ

2.4 สูญเสียสมรรถภาพในการหาเลี้ยงครอบครัว นำความหายนะมาสู่ครอบครัวและญาติพี่น้อง

3. โทษพิษภัยสังคมและเศรษฐกิจ

3.1 เกิดปัญหาอาชญากรรม เพราะผู้ติดยาจำเป็นต้องใช้เข็มสำหรับฉีดยาเสพติดเป็นประจำทุกวัน และจำเป็นต้องเพิ่มปริมาณขึ้นอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การประกอบอาชีพสุจริตทั่วไปนั้นย่อมเป็นการยากที่จะหาเงินมาซื้อสารเสพติดได้อย่างพอเพียงและในสภาพความเป็นจริงผู้ติดยาจะไม่มีใครคบค้าหรือร่วมสมาคมด้วยเหตุนี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการประกอบอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน นอกจากนี้ยังเป็นสาเหตุของปัญหาสังคมอื่น ๆ อีกมากมาย เช่น ปัญหาวัยรุ่นเสพยาเสพติด ปัญหาการพนัน ปัญหาครอบครัว ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์

4. โทษพิษภัยต่อประเทศชาติ

4.1 ผู้ติดยาเสพติดจะตกเป็นทาสของยาเสพติด อาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้บ่อนทำลาย เศรษฐกิจและความมั่นคง ความสงบสุขของประเทศชาติเนื่องจากผู้ติดยาเสพติดทำให้รัฐต้องเสีย ค่าใช้จ่ายในการป้องกันและปราบปรามทำให้ขาดทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ทำให้ประเทศชาติ เสียกำลังส่วนหนึ่งของชาติไปอย่างหน้าเสียดาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ติดยาเสพติดที่เป็นเยาวชน ย่อม สูญเสียพลังกำลังที่เป็นอนาคตของชาติถ้าสภาพการณ์ เป็นเช่นนี้ ความมั่นคงของชาติย่อมถูก กระทบกระเทือน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ยาเสพติดทุกชนิดเมื่อผู้เสพเข้าไปแล้วจะส่งผลโดยตรงต่อ ร่างกายและจิตใจของผู้เสพ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดผลกระทบทางอ้อมแก่ครอบครัว ประเทศชาติทั้ง ทางด้านสังคมและเศรษฐกิจอีกด้วย

แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ดังที่กล่าวมาแล้วว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาใหญ่ที่เกิดจากหลายสาเหตุด้วยกัน การ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงควรต้องดำเนินการและอาศัยความร่วมมือพร้อม ๆ กันหลายวิธี ดังนี้

1. การป้องกันตนเอง

- 1.1 ไม่ทดลองเสพสิ่งที่มีภัย เพราะอาจจะทำให้ติดได้ง่าย
- 1.2 เลือคบเพื่อนที่ดี พยายามหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ชอบชักจูงไปในทางเลื่อมเสีย
- 1.3 รู้จักใช้วิจารณญาณในการแก้ปัญหาแต่หากว่าไม่สามารถแก้ไขเองได้ ก็ควรจะไปปรึกษาพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้
- 1.4 การสร้างทักษะชีวิต โดยเฉพาะทักษะการปฏิเสธเมื่อถูกเพื่อนชักชวนให้ลองหรือ เสพยาเสพติดต้องรู้จักปฏิเสธอย่างนุ่มนวล โดยการชี้แจงผลเสียของยาเสพติดต่อการเรียนและ อนาคต การรู้จักปฏิเสธอย่างจริงจังและจิตใจแน่วแน่จะทำให้เพื่อนเกรงใจไม่กล้าที่จะชวนอีก
- 1.5 ศึกษาหาความรู้ เพื่อให้รู้เท่าทันโทษพิษภัยของยาเสพติด
- 1.6 ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือ เล่นกีฬา เล่นดนตรี

2. การป้องกันในโรงเรียน

- 2.1 ครูควรให้ความรู้เกี่ยวกับโทษและอันตรายของสิ่งเสพติดให้กับนักเรียน, นักศึกษา
- 2.2 มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนให้เพียงพอและสนับสนุนให้นักเรียนได้ ร่วมกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ และสอนให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

3. การป้องกันในชุมชน

- 3.1 การให้ความรู้โดยการอบรมแก่ทุกคนในชุมชนให้เห็นโทษจากยาเสพติด
 - 3.2 เสริมกิจกรรมยามว่าง โดยการส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชนยามว่าง เช่น การเย็บผ้า การทำรองเท้า เป็นต้น
 - 3.3 ตั้งศูนย์รับแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติด เมื่อพบว่ามี การซื้อขายหรือเสพยาเสพติด ภายในชุมชน
 - 3.4 เข้าร่วมโครงการชุมชนปลอดสิ่งเสพติดต่าง ๆ ทั้งที่ทางราชการจัดขึ้นและชุมชนคิดริเริ่มขึ้นมา
 - 3.5 ช่วยเหลือและป้องกันชุมชนในการต่อต้านยาเสพติด
4. รัฐบาล
- 4.1 ให้การศึกษาโทษพิษภัยแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง
 - 4.2 แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมอย่างจริงจัง และจัดสรรงบประมาณในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
 - 4.3 จัดบุคลากรและหน่วยงานในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้เพียงพอ และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
 - 4.4 การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง บางครั้งเจ้าหน้าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนที่คุณดูแลด้านยาเสพติดก็ปล่อยปละละเลยหรือทำการค้ายาเสพติดเสียเองทำให้ปราบปรามไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้นรัฐบาลจึงควรเข้มงวดกับผู้กระทำผิดและลงโทษผู้กระทำผิดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เยาวชนเสพยาเสพติด

กลุ่มทฤษฎีจิตสังคม (Psychosocial Theories) ซึ่งใช้ในงานวิจัยของ เจสเซอร์เชส และ โจนแวน (Jessor, Chase & Donovan, 1980 อ้างถึงใน จักริน ัญญางกูร, 2542) สามารถอธิบายพฤติกรรมเสพยาเสพติดของบุคคลได้โดยมีฐานความเชื่อว่าสังคมแวดล้อมปัจจัยภายนอกอันได้แก่ ประสบการณ์ใน โรงเรียน การคบเพื่อน อยากรู้อยากลองและสื่อต่าง ๆ คุณลักษณะในตัวบุคคล (ปัจจัยภายใน) ได้แก่ คุณลักษณะภายในอันมีความคิดความเชื่อ ทศนคติ และตัวแปรทางบุคลิกภาพที่สำคัญมากบางตัว นอกจากนี้ฮอททิง และ โบเวส (Oetting & Beauvais, 1986 อ้างถึงใน จักริน ัญญางกูร, 2542) วิจัยเรื่อง “การดำเนินงานของผู้บริหารวิทยาลัยต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในวิทยาลัย: ศึกษาเฉพาะกรณีสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดปัตตานี” พบว่า ปัจจัยและพฤติกรรมที่ทำให้เสพยาเสพติด ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

ปัจจัยด้านบุคคล

1. ด้านร่างกาย จากสถานการณ์เจ็บป่วยทางร่างกาย และใช้ยาบำบัดรักษา เช่น การใช้มอร์ฟีนแก้ปวดแก่ผู้ป่วยภายหลังการผ่าตัด โรคระลอก โรคมะเร็ง เป็นต้น จนทำให้เป็นสาเหตุการคิดสารเสพติดได้

2. ด้านจิตใจ อารมณ์ และบุคลิกภาพ บุคคลที่มีบุคลิกภาพและอารมณ์แปรปรวนอารมณ์อ่อนไหว ขาดความมั่นใจในตนเอง สถิติปัญญาต่ำ ร่างกายอ่อนแอ ผู้ป่วยด้วยโรคจิตและโรคประสาท ตลอดจนพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ความถือคนอง การเลียนแบบ บุคคลประเภทนี้เสี่ยงต่อการมีแนวโน้มที่จะถูกชักจูงได้ง่าย การขาดความรับผิดชอบ การขาดความมั่นคงในอารมณ์และจิตใจของตนเอง สามารถเป็นสาเหตุของการใช้จนติดสารเสพติดได้ง่าย

ปัจจัยด้านครอบครัว

1. พ่อ แม่ อยู่ย่ำร้าง/แยกทางกัน ทำให้ครอบครัวขาดความอบอุ่นขาดความรัก ขาดการดูแลเอาใจใส่ที่ดีให้แก่ลูก ขาดการอบรมสั่งสอนให้รู้ถึง ผิด ชอบ ชั่ว ดี และจะทำให้ตัวของเยาวชนไปสนิทกับเพื่อน กิน นอน เที่ยว จนทำให้เป็นสาเหตุหนึ่งของการเสพยาเสพติด

2. การเลี้ยงดูแบบเข้มงวดจนทำให้เยาวชนเกิดความรู้สึกกดดัน อึดอัด จนไม่กล้าที่จะปรึกษาพ่อแม่หรือคนในครอบครัว หรือการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยจนเป็นนิสัยทำให้ลูกมีนิสัยเอาแต่ใจ ไม่ฟังความคิดเห็นของคนอื่น ขาดการอบรมที่ดี การเลี้ยงดูแบบนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เยาวชนหันมาพึ่งยาเสพติดเพื่อเรียกร้องความสนใจ

ปัจจัยด้านสังคมและสภาพแวดล้อม

1. เนื่องจากค่านิยมที่ผิด ๆ ของตนเอง เช่น ต้องการเป็นที่ยอมรับผูกมิตรกับกลุ่มเพื่อนจึงทำตามการชักชวนจากกลุ่มเพื่อนให้ลองเสพยา ถ้าไม่เสพก็จะกลายเป็นเข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้

2. เนื่องจากฐานะความยากจนของครอบครัวจนเป็นสาเหตุของการต้องกลายเป็นผู้ขายและติดสารเสพติดในที่สุด

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมและการกระทำผิด

ทฤษฎีการควบคุมตนเอง

ก๊อทเฟรดสัน และเฮิสชี่ (Gottfredson & Hirschi, 1990) ได้สร้างทฤษฎีทั่วไปของอาชญากรรม (A General Theory of Crime) ในปี ค.ศ. 1990 เป็นการอธิบายการควบคุมตนเอง (Self-control) ก๊อทเฟรดสัน และเฮิสชี่ ให้ความหมายอาชญากรรมว่า "การกระทำด้วยกำลังหรือการฉ้อโกงในการแสวงหาความสนใจของตนเอง" (Acts of Force or Fraud Undertaken in Pursuit of Self Interest) ผู้ที่มีการควบคุมตนเองต่ำมีโอกาสที่จะกระทำผิดหรือก่ออาชญากรรมได้สูง การ

ควบคุมตนเองไม่ได้หมายความว่า พฤติกรรมของตัวเราเองถูกกำหนด และผู้ที่มีการควบคุมตนเอง ต่ำนอกจากจะมีแนวโน้มในการก่ออาชญากรรมสูงแล้วยังมีการกระทำอื่น ๆ ที่เบี่ยงเบนและเสี่ยงสูง ด้วย เช่น การดื่มสุรา เสพยา สูบบุหรี่ การพนัน แสวงหาความตื่นเต้น ใช้เงินอย่างไม่ฉลาด เป็นต้น เขาไม่รู้สึกละอายต่อการกระทำเบี่ยงเบนและเสี่ยงเช่นนั้นซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการก่ออาชญากรรมอย่างใกล้ชิด การมีการควบคุมตนเองต่ำ ได้แก่ ลักษณะต่อไปนี้คือ

1. กระจุกง่าย (Impulsive)
2. ชอบการเสี่ยง (Risk-Taker)
3. ไม่คงที่และไม่มีจุดยืน (Impatient)
4. ไม่อดทน (Impatient)
5. เอาตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self-centered)

บทบาทของพ่อแม่เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของการขัดเกลาทางสังคมต่อเด็ก สิ่งที่เป็น การเลี้ยงดูลูกแบบผิด ๆ ได้แก่

1. พ่อแม่ไม่ดูแลเอาใจใส่ต่อลูก
2. พ่อแม่ไม่มีเวลาสำหรับลูก
3. พ่อแม่ไม่ได้คำนึงว่าพฤติกรรมของลูกไม่เหมาะสม
4. พ่อแม่ไม่ลงโทษลูก

ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

การศึกษาทางสังคมวิทยาถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Sociology of Deviant Behavior) ได้มีความพยายามที่ต้องการค้นหาคำตอบว่า “อะไรคือสาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบน” และนำทฤษฎีใด มาอธิบายการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนนี้ แต่โดยส่วนรวมแล้วพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นเพียงพฤติกรรม การกระทำที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนด พฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชน ออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. การเสพยาเสพติด
2. การมั่วสุมทางเพศ
3. การขายบริการทางเพศ
4. การทะเลาะวิวาท
5. การลักขโมย
6. การดูการ์ตูน/ภาพยนตร์ลามก
7. การเลียนแบบความรุนแรงในภาพยนตร์
8. การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ในรูปแบบที่ไม่เหมาะสม

9. การชอบความท้าทายและชอบเสี่ยง

10. การมีพฤติกรรมรกร่วมเพศ

การนำเสนอทฤษฎีมาอธิบายถึงสาเหตุการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น นักวิชาการที่ศึกษาค้นคว้า ไม่มีท่านใดที่อธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนไว้เพียงประเด็นเดียว มักจะอธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการกระทำไว้ควบคู่กันนั้น หมายถึง การที่เยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นสาเหตุที่นำไปสู่การกระทำผิดได้ ดังนั้น ผู้วิจัยนำเสนอทฤษฎีและแนวความคิดในการอธิบายสาเหตุการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการกระทำผิดร่วมกัน โดยเฉพาะการกระทำผิดก่อนข้างมีนักวิชาการค้นคว้าและนำเสนอทฤษฎีไว้หลายทฤษฎีนักวิชาการสมัยก่อนได้ศึกษาค้นคว้า และพยายามตั้งทฤษฎีขึ้นมาเพื่อให้อธิบายถึงสาเหตุการกระทำผิดว่าอยู่ที่ปัจจัยอย่างใดอย่างหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว เช่น เชื่อในสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เชื่อในความบกพร่องกายหรือจิตใจ หรือเชื่อในเรื่องความยากจนหรือภาวะเศรษฐกิจว่าเป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิด แต่หลังจากมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวิชาการต่าง ๆ ทำให้มีความเชื่อกันว่าสาเหตุการกระทำผิดไม่ได้มาจากตัวปัจจัยตัวใดตัวหนึ่ง แต่อาจมาจากสาเหตุอื่นด้วย เนื่องจากไม่มีแนวคิดใด ๆ สามารถอธิบายสาเหตุการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชนได้ครอบคลุมทุกประเภทของความคิด ความคิดในปัจจุบันมุ่งไปสู่ปัจจัยหลายสาเหตุ โดยสรุปว่าปัจจัยที่สำคัญจริง ๆ มีอยู่ 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยทางร่างกาย
2. ปัจจัยทางจิตใจ
3. ปัจจัยทางสังคม

นักอาชญาวิทยาชาวอังกฤษเซอร์แมน (Herman, 1983 อ้างถึงใน อัจฉรา ทองตัน, 2536) ได้อธิบายถึงสภาพความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้งสามประการว่า ปัจจัยทางกายและปัจจัยทางสังคมจะก่อให้เกิดอาชญากรรมก็เมื่อจิตใจเอื้ออำนวยให้เป็นไป กล่าวคือมีความต้องการหรือแรงจูงใจที่จะกระทำเช่นนั้น แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าลักษณะของจิตใจจะเป็นตัวแปรที่เด่นชัดเหนือปัจจัยอื่น หากความกดดันของปัจจัยอื่นแรงมากและมีความเชื่อของความต้องการทางจิตใจ แม้เพียงนิดเดียวก็อาจจะนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายได้ อย่างไรก็ตาม ใดก็ตามที่ขาดความต้องการทางจิตใจเสียแล้ว การกระทำผิดกฎหมายหรืออาชญากรรมก็จะไม่เกิด อีกนัยหนึ่งหากความต้องการทางจิตใจมีมากแม้จะขาดปัจจัยอย่างอื่น การกระทำผิดกฎหมายก็อาจจะเกิดขึ้นได้ เซอร์แมนยังได้ชี้ให้เห็นอีกว่า ปัจจัยจะกลายเป็นสาเหตุก็ต่อเมื่อปัจจัยนั้นเป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำผิดกฎหมาย

ทฤษฎีเรียนรู้ทางสังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมนี้ เป็นแนวคิดของ แบนดูรา (Bandura, 1977 อ้างถึงใน

ภัทรธิดา ผลงาม, 2544) ซึ่งมีความเชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์ นอกเหนือจากปฏิกิริยาสะท้อนเบื้องต้นแล้ว เกิดจากการเรียนรู้ทั้งสิ้น และการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่เหล่านั้นสามารถเรียนรู้ได้โดยประสบการณ์ตรงหรือไม่ก็โดยการสังเกต องค์ประกอบทางชีววิทยามีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้โดยพฤติกรรม นั่นก็คือองค์ประกอบในตัวบุคคลมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้พฤติกรรม ในการอธิบายกระบวนการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์

แบนดูรา ได้อธิบายรูปของการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องระหว่างพฤติกรรม องค์ประกอบส่วนบุคคลและองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม โดยที่องค์ประกอบทั้ง 3 นี้จะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันพฤติกรรมองค์ประกอบส่วนบุคคลและองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ พฤติกรรมของมนุษย์สามารถกำหนดสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมก็สามารถกำหนด พฤติกรรม พฤติกรรมสามารถกำหนดองค์ประกอบส่วนบุคคล องค์ประกอบส่วนบุคคลก็สามารถกำหนดพฤติกรรมได้เช่นกัน ในทำนองเดียวกัน องค์ประกอบทาง สิ่งแวดล้อมและองค์ประกอบส่วนบุคคลก็มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน

แบนดูรา ได้กล่าวถึงตัวกำหนดพฤติกรรมว่ามี 2 ประการ คือ ตัวกำหนดพฤติกรรมที่เป็นสิ่งเร้า ซึ่งได้แก่เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมซ้ำ ๆ มนุษย์จะคาดการณ์ไว้ว่า ถ้ามีเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นจะมีเหตุการณ์อะไรตามมาและตัวกำหนดพฤติกรรมอีกประการหนึ่ง คือตัวกำหนดที่เป็นผล ซึ่งได้แก่ผลของการกระทำมนุษย์จะเลือกกระทำพฤติกรรมที่ ได้รับผลทางบวก และจะหลีกเลี่ยงการกระทำพฤติกรรมที่จะได้รับผลทางลบ

วิธีการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์ แบนดูรา ได้กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์มี 2 วิธีคือ การเรียนจากผลของการกระทำ และวิธีการเรียนรู้จากการเลียนแบบ โดยที่การเรียนรู้อาจเรียนจากการกระทำเป็นการ เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งจะทำหน้าที่ 3 ประการ คือให้ข้อมูล จูงใจ และ เสริมแรง ส่วนการเรียนรู้อาจเรียนแบบเป็นการเรียนรู้อาจเรียนจากการสังเกตตัวแบบกระทำ พฤติกรรม ซึ่งเป็นการเรียนรู้อาจเรียนจากประสบการณ์ทางอ้อม การเรียนรู้อาจเรียนจากตัวแบบอาศัยกระบวนการเรียนรู้อาจเรียนจากการสังเกตเป็นผลสำคัญ ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือ กระบวนการใส่ใจ กระบวนการเก็บจำ กระบวนการทางกาย และ กระบวนการจูงใจ

นอกจากนี้ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมแบนดูรา ยังได้กล่าวถึงการควบคุมพฤติกรรมด้วยปัญญาไว้ว่า การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมและผลของการกระทำจะอยู่ในรูปของความเชื่อและความคาดหวัง ซึ่งเป็น กระบวนการทางปัญญา ความเชื่อและความหวังนี้ทำหน้าที่ควบคุมหรือกำกับ การกระทำของมนุษย์ในเวลาต่อมา การควบคุมพฤติกรรมด้วยปัญญาที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง 3 ประการ คือ ความเชื่อเกี่ยวกับกฎเกณฑ์เงื่อนไข การคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถ ของตนเองและผลที่จะเกิดขึ้นและสิ่งจูงใจ

ทฤษฎีตีตรา

ทฤษฎีตีตราเป็นกลุ่มทฤษฎีอาชญาวิทยาที่มีมุมมองต่อสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมว่าการศึกษาที่มองเฉพาะพฤติกรรมหรือตัวอาชญากรเท่านั้นไม่สามารถทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจปรากฏการณ์อาชญากรรมหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้อย่างถูกต้องลึกซึ้ง จำเป็นต้องศึกษาอาชญากรรมโดยมองที่ส่วนประกอบทางสังคมทั้งหมด (Entire social context) หรืออีกนัยหนึ่ง การศึกษาอาชญากรรมจำเป็นต้องศึกษาปฏิกริยาการโต้ตอบของสังคมที่มีพฤติกรรมอาชญากรรมด้วยแล้วนำมาวิเคราะห์ว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมอาชญากรรมหรือการเบี่ยงเบนของบุคคลหรือไม่อย่างไร

หลักการของทฤษฎีตีตราที่สำคัญ คือ การดำเนินคดีหรือลงโทษของกระบวนการยุติธรรมจะมีอิทธิพลด้านลบทำให้บุคคลที่เข้าสู่กระบวนการพัฒนาอาชญากรรม หรือการลงโทษทำให้มนุษย์กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก ซึ่งเป็นสมมุติฐานที่ไม่สามารถทดสอบได้อย่างชัดเจน โดยการศึกษาวิจัยในยุคปัจจุบันทำให้ไม่อาจนำสมมุติฐานนี้ไปอธิบายอาชญากรรม ทั้งอาชญากรรมพื้นฐานและอาชญากรรมคอเช็ตขาวได้อย่างสนิทใจ ในทางตรงกันข้ามมีงานศึกษาวิจัยจำนวนมากได้ข้อสรุปว่า ผู้กระทำผิดส่วนมากไม่ยอมรับว่าตนเองกระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย หากแต่จะกระทำไปเนื่องจากความจำเป็นหรือป้องกันตนเอง หรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสังคม ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่าอาชญากรเหล่านี้ไม่ได้พัฒนาสามัญสำนึกว่าเป็นอาชญากรตามหลักการของทฤษฎีตีตราแต่อย่างใด

ประมาณปลายทศวรรษที่ 1980 ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้นำแนวความคิดทฤษฎีตีตรา (Labeling theory) มาผสมผสานกับทฤษฎีอื่นเพื่ออธิบายการเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมในสังคม นักวิชาการที่นำเสนอทฤษฎีแนวนี้ที่สำคัญ คือ จอห์น เบรทเวท ในหนังสือที่ชื่อว่า “อาชญากรรม ความละอาย และการยกเลิกการแบ่งแยก” (Crime, Shame, Reintegration) ซึ่งเบรทเวท ได้อธิบายว่า พฤติกรรมอาชญากรรมของบุคคลอาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยภายนอกหลายประการหากแต่สังคมได้ดำเนินการลงโทษเท่ากับเป็นการทำให้บุคคลดังกล่าวเกิดความละอาย (Shaming) อันส่งผลให้บุคคลได้สร้างความสำนึกในตนเองว่าเป็นอาชญากรและจะมีพฤติกรรมดังกล่าวอีกต่อไปในอนาคต ซึ่งเบรทเวทเรียกกระบวนการลงโทษทางสังคมในลักษณะนี้ว่าเป็นการตีตราหรือทำให้บุคคลเสียหน้า (Stigmatization) เท่ากับเป็นการปิดโอกาสให้บุคคลดังกล่าวกลับมา มีพฤติกรรมสอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมอีกต่อไป

เบรทเวทได้นำเสนอวิธีดำเนินการกับผู้กระทำผิดในรูปแบบของการพยายามทำให้บุคคลที่กระทำผิดกฎหมายกลับมาเป็นบุคคลที่เคารพกฎระเบียบของสังคมใหม่อีกครั้งโดยวิธีการให้อภัยหรือบุคคลไม่รู้สึกลึกอับอาย (Reintegrative) เบรทเวทนำเสนอว่าหากสังคมใดที่เลือกใช้กระบวนการ

นี่ต่อบุคคลที่กระทำผิดกฎหมายมีแนวโน้มที่มีสถิติอาชญากรรมต่ำ ในทางตรงกันข้ามหากสังคมใดเลือกการลงโทษที่ทำให้อาชญากรรู้สึกอับอายและถูกกีดกันออกจากสังคมก็จะส่งผลให้อาชญากรดังกล่าวไปรวมตัวกันประกอบอาชญากรต่อไป

เบรทเวท ยอมรับว่าสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรมครั้งแรกรวมมาจากปัจจัยภายในร่างกายของบุคคลและสภาพแวดล้อมทางสังคม แต่เบรทเวทไม่ได้ให้ความสนใจกับสาเหตุของพฤติกรรมครั้งแรกรวม กลับมาให้ความสนใจกับสาเหตุของพฤติกรรมครั้งต่อไป โดยนำเสนอว่าพฤติกรรมอาชญากรรมของบุคคลจะลดน้อยหรือเพิ่มมากขึ้น จะขึ้นอยู่กับกลไกควบคุมทางสังคม หากสังคมใดมีกระบวนการที่ตราหน้าหรือทำให้บุคคลได้รับความอับอาย บุคคลก็จะมีพฤติกรรมอาชญากรรมมากขึ้นและไม่สามารถแก้ไขได้ ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลได้กระทำผิดและถูกดำเนินการโดยกระบวนการให้อภัยและยินดีรับบุคคลดังกล่าวกลับเข้ามาในสังคมหรือที่เรียกว่ากระบวนการทำให้บุคคลไม่รู้สึกละอาย บุคคลนั้นก็จะสำนึกผิดและงดเว้นหรือเลิกพฤติกรรมอาชญากรรม เบรทเวทเน้นย้ำว่าสาเหตุที่มีการตีตราทำให้บุคคลที่กระทำผิดได้รับความอับอาย ก็เนื่องมาจากเป็นกระบวนการที่มีลักษณะดังนี้ คือ ไม่คำนึงถึงมนุษยธรรม เป็นการตีตราที่ตัวบุคคลโดยไม่คำนึงถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้น และทำให้พฤติกรรมเบี่ยงเบนมาเป็นสัญลักษณ์ของตัวบุคคลที่ถูกตีตรา ซึ่งกระบวนการตีสราีนี่มุ่งที่จะลดอาชญากรรมในสังคม (ปกรณ มณีปกรณ, 2555)

ข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยเทคนิคพญา

วิทยาลัยเทคนิคพญาเป็นสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2536 โดยเปิดสอนในประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรระยะสั้นจัดการเรียนการสอน ทั้งในระบบปกติ (เทียบโอนความรู้และประสบการณ์) วิทยาลัยเทคนิคพญา เป็นหนึ่งในผู้นำการอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรีที่มีชื่อเสียงระดับต้น ๆ ของเขตเมืองพญา เดิมชื่อ วิทยาลัยการอาชีพบางละมุง ปัจจุบันได้รับการเปลี่ยนชื่อจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็น วิทยาลัยเทคนิคพญา ปัจจุบันมีนักศึกษา ชั้นประกาศนียบัตร (ปวช.1-3) จำนวน 1,567 คน ชั้นประกาศนียบัตร (ปวส.1-2) จำนวน 438 คน มีนักศึกษาทั้งหมด 2,005 คน วิทยาลัยเทคนิคพญา มีเนื้อที่ประมาณ 35 ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ 15/17 หมู่ 2 ซอย หนองใหญ่ ตำบล นาเกลือ จังหวัด ชลบุรี

เครื่องหมายและความหมายของวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง

ภาพที่ 2-1 เครื่องหมายวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง

ตราสัญลักษณ์สถาบัน ประกอบด้วยเสมาธรรมจักรอยู่ภายใต้กรอบวงกลมสองชั้น รอบเสมาธรรมจักร จารึกอักษร พุ ส นิ ม มีข้อความด้านบนเป็นชื่อวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านล่างเขียนว่าPATTAYA TECHNICAL COLLEGE

พุ ส นิ ม หมายความว่า อริยสัจ 4 ลัทธิธรรมของพระพุทธเจ้า

พุ หมายความว่า ทุกข์ ความไม่สบายกายสบายใจ

ส หมายความว่า สมุทัยสาเหตุแห่งความทุกข์อันเนื่องมาจากความดิ้นรนทะยานออก

นิ หมายความว่า นิโรธความดับทุกข์ ดับตัณหา ดับความดิ้นรนทะยานออก

ม หมายความว่า อริยมรรค ๘ ทางปฏิบัติที่ก่อให้เกิดการดับทุกข์ ได้แก่ ความเห็นธรรมชาติ ความคิดชอบ วาจาชอบ กระทำชอบ เลี้ยงชีพชอบ พยายามชอบ ระลึกชอบและตั้งจิตมั่นชอบ

สีประจำวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง

สีขาว – สีน้ำเงิน

ต้นไม้ประจำวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง

สุพรรณิการ์ ชื่อสามัญเรียก Yellow Cotton Tree เป็นไม้ยืนต้นผลัดใบ สูง 5-10 เมตร มีถิ่นกำเนิดในอินเดียทางตะวันตกเฉียงเหนือของภูเขาคาหิมาลัย และเป็นไม้พื้นเมืองของพม่าด้วย ในศรีลังกามักปลูกบริเวณพระอุโบสถ เป็นดอกไม้บูชาพระ ในเมืองไทยทางเหนือ เรียกว่า ฝ้ายคำ นำเข้ามาประเทศไทยกว่า 50 ปีมาแล้ว เปลือกต้นสีน้ำตาลเทา ใบ เป็นใบเดี่ยวรูปฝ่ามือ มี 5 แฉก ปลายใบแฉกแหลม โคนใบเว้า ขอบใบเป็นคลื่นออกเวียนสลับกัน ออกดอกเป็นช่อที่ปลายกิ่งสีเหลือง ดอกออกเป็นกระจุกแน่นที่ปลายกิ่งและบานพร้อม ๆ กัน ไม่มีกลิ่น ขณะออกดอกจะสลัดใบหมด กลีบดอกสีเหลืองสด เกสรเหลือง ผล เป็นรูปไข่กลับ เมื่อแห้งเมล็ดสีน้ำตาล มีปุยสีขาวคล้ายปุยฝ้ายหุ้ม

เมล็ด มีทั้งกลีบเดี่ยวและกลีบซ้อน ดอกมักบานในช่วงหน้าหนาว เริ่มเดือนธันวาคม ถึงกุมภาพันธ์ ของทุกปี สุพรรณิการมีปลูกในพื้นที่วิทยาลัยการอาชีพบางละมุง เมื่อปี พ.ศ. 2540 โดย ผู้อำนวยการ นายบรรพต ศิริพัทธ์ ผู้อำนวยการท่านแรกของวิทยาลัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุพจน์ ชูยิ่งสกุลทิพย์ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง การเสพยาบ้าของนักเรียน ศึกษาเฉพาะ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่าสาเหตุที่ทำให้ นักเรียนติดยาบ้า คือ เสพธุรกิจของตนเอง เสพธุรกิจของผู้ปกครองที่มีรายได้น้อย การขาดความ สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดาและบุตร และสิ่งแวดล้อมมีส่วนสำคัญต่อการต่อต้าน หรือส่งเสริม การเสพยาบ้าของนักเรียน

เสาวนีย์ สุขทนารักษ์ (2546) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ของนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สหวิทยาเขตบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อ เปรียบเทียบปัญหาการติดยาเสพติดของนักเรียน จำแนกตามลักษณะชุมชน โดยรอบ โรงเรียนพบว่า แตกต่างกันและขอเสนอแนะในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียน เรียงลำดับจากมากที่สุด 3 ลำดับแรกคือ ควรจัดกิจกรรมรณรงค์ให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ผู้ปกครองให้ความรัก เอาใจใส่นักเรียน ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด และควรดูแลให้ความใกล้ชิดกับนักเรียน โดย จัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สุรีย์ กาญจนวงศ์ และคณะ (2549) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาที่เป็นสาเหตุการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชน โดยการศึกษาจากสำนวนการสอบสวนเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดที่ ปรากฏในชั้นศาล จำแนกตามหลักฐานความผิด 4 ฐาน คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับ เพศ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายฐานความผิดละ 5 สำนวน รวม ทั้งสิ้น 20 สำนวนเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จำนวน 200 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึก และเจาะจงกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและ เยาวชน จำนวน 4 คน พบว่าสาเหตุทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและประถมศึกษาในส่วนที่ใกล้เคียงกัน พ่อแม่ แยกกันอยู่หรือทิ้งร้าง อาศัยในชุมชนแออัดและได้รับการเลี้ยงดูแบบตามใจความสัมพันธระหว่าง บิดา มารดาที่รักใคร่กลมเกลียวกับที่ต่างคนต่างอยู่ ไม่สนใจกัน มีจำนวนไม่แตกต่างกัน เด็กกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่จะเคยกระทำความผิดมาก่อน การกระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการลักทรัพย์ โดยมีเพื่อน

เป็นผู้ร่วมกระทำผิด ประมาทหนึ่งในสามพบว่ามักมีการปฏิเสธโรงเรียน เช่น รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนที่เรียนอยู่ในเวลานี้ หรือ ไม่อยากคาดหวังหรือมีความหวังอะไรกับการเรียนอีก เป็นต้น ความคาดหวังในผลของการกระทำส่วนใหญ่มุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ในรูปของตัวเงินในผลของตัวเงินและความสนุกสนาน มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ได้แก่ พ่อ แม่ ครู อาจารย์ และเพื่อนผู้รับผิดชอบในระดับปานกลาง กับมีการควบคุมตนเองในระดับปานกลางเช่นกัน การรายงานสภาพจิต พบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมักจะแสดงพฤติกรรมไม่สมวัยรู้สึกบกพร่อง วิตกกังวล อ่อนไหวง่าย ขาดความขี้คิด ก้าวร้าว มีปัญหาในการปรับตัวและสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น รู้สึกว่าตนเองมีปมด้วยต้องการความอบอุ่นและพึ่งพิงผู้อื่น

กนิษฐา ไทยกล้า และคณะ (2553) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้สารเสพติดเพื่อความบันเทิงในเขตเมืองเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาสารเสพติดเป็นปัญหาที่เร่งด่วนที่น่าจะทำการศึกษาเพื่อให้ได้แนวทางในการเฝ้าระวังติดตามปัญหาที่รวดเร็วยิ่งขึ้น และเป็นการสะท้อนสถานการณ์ปัญหาที่มีความชัดเจนยิ่งขึ้น การเฝ้าระวังสถานภาพ อุปทาน อุปสงค์ และผลกระทบของการใช้สารเสพติดในประเทศไทย โดยทั่วไปสามารถศึกษาได้จากข้อมูลในระบบปกติ ซึ่งไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้ใช้สารเสพติดในสถานบันเทิง การนำรูปแบบการสำรวจที่ใช้ได้ผลดีในต่างประเทศมาปรับใช้ในพื้นที่ของอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่จะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น การสำรวจครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษารูปแบบ ชนิด และปริมาณการใช้สารเสพติดเพื่อความบันเทิงชนิดต่าง ๆ 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้สารเสพติดในกลุ่มเสี่ยงเขตเมืองจังหวัดเชียงใหม่ 3. เพื่อศึกษาแนวทางการลดสถานการณ์การใช้สารเสพติดในพื้นที่เขตเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่า 1 ชนิด ร้อยละ 70.2 เคยใช้เพียงครั้งเดียว ร้อยละ 29.8 การใช้สารเสพติดในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาสูงถึงร้อยละ 99.0 การใช้สารเสพติดมากกว่า 1 ชนิด ร้อยละ 69.2 ประเภทสารเสพติดที่ใช้ในการเสพ เช่น “ยาอี กัญชา ยาบ้า ผีน” “กัญชา ยาอี ยาเค ยาไอซ์ ยาบ้า” “กัญชา ยาอี ยาเค ยาไอซ์ ยาบ้า กาว ผงขาว” รวมถึงการนำยารักษาโรคประเภท ยานอนหลับ ยาแก้ปวดประสาท ยาคลายเครียด และแก้ไอ มาเสพร่วมกันกับสารเสพติดชนิดอื่น หรือเพื่อทดแทนด้วยเหตุผลที่ว่ามียาราคาถูกกว่า หาง่ายกว่า ส่วนใหญ่ถูกชักชวนด้วยเพื่อน รุ่นพี่ แฟน และรวมถึงการอยากลองเอง ในการเสพหรือปาร์ตี้จัดในกลุ่มเพื่อนที่สนิทกัน ประมาณ 3-6 คน รวมเงินกันซื้อสำหรับเสพติดที่มีราคาแพง หรือบางครั้งผู้ขายนำมาให้เนื่องในวันเกิดของสมาชิกในกลุ่ม ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่เพิ่มมากขึ้น โดยจากการแสดงออกของอาการ อ่อนเพลีย ปวดหัว ไม่มรแรง ปวดเมื่อย ปวดตามร่างกายเจ็บหน้าอก มือสั่น กระวนกระวาย ประสาทหลอน มีจำนวนหนึ่งเคยได้รับการบำบัดรักษายาเสพติดและการถูกดำเนินคดี

ศิริพร จิรวัดน์กุล และคณะ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ยา” และ “ผู้หญิงติดยา” :

ความหมายของการใช้สารเสพติดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจความหมายของการใช้สารเสพติด การเป็นผู้ชายติดยา และการเป็นผู้หญิงติดยา ศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เก็บข้อมูลด้วยวิธีสัมภาษณ์เชิงลึกในระหว่างเดือนมิถุนายน-ตุลาคม 2555 มีผู้ให้ข้อมูลหลัก 83 คน เป็นผู้หญิง 41 คน อายุเฉลี่ย 26 ปี และผู้ชาย 42 คน อายุเฉลี่ย 28 ปี ใช้วิธีวิเคราะห์แก่นสารวิเคราะห์ข้อมูล มีข้อค้นพบ 4 ประเด็นที่สะท้อนความหมายของการใช้สารเสพติดคือ 1) การใช้สารเสพติดคือ การเล่น 2) ผู้ชายติดยาเป็นเรื่องธรรมดาของชีวิตลูกผู้ชาย 3) ผู้หญิงติดยาเป็นคนชั่วและมั่ว 5) เกย์ กะเทยติดยา ต้องหาให้ผู้ชาย ข้อค้นพบดังกล่าวสรุปได้ว่าผู้หญิงและผู้ชายมีประสบการณ์ต่างกันตั้งแต่การเริ่มต้นจนถึงออกจากเส้นทางการใช้สารเสพติด จึงมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาระบบบำบัดที่มีความละเอียดอ่อนเชิง เพศภาวะ นอกจากนี้ ผู้บริหารและบุคลากรจะต้องคำนึง ถึง ประเด็น เพศภาวะในการวางนโยบาย การวิจัย และการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และบำบัดผู้ใช้สารเสพติด

แคพเพลน และมาร์ติน (Kaplan, & Martin, 1984 อ้างถึงใน ชาญ ชุ่มบุญชู, 2536) ได้ประมวลผลการวิจัยของ แคนเดล พบว่า มีลักษณะหลายประการที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับวัยรุ่น ซึ่งเป็นตัวทำนายได้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นหันไป เสพกัญชา ลักษณะสำคัญประการหนึ่งคือ พ่อแม่และลูกขาดความใกล้ชิดกันทำนายได้ว่า ลูกจะต้องเสพยาเสพติดอื่นอีกนอกจากกัญชาดังนั้นก็สรุปได้ว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มีความรักความอบอุ่น การกระทำกิจกรรมร่วมกัน ย่อมเป็นภูมิคุ้มกันกับการติดยาเสพติดได้แห่งหนึ่ง

บราวน์(Brown, 1979 อ้างถึงใน ชาญ ชุ่มบุญชู, 2536, หน้า 26) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อสารเสพติดและความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย” เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่าง ของทัศนคติและความสัมพันธ์ที่มีต่อยาเสพติดและรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายของ โรงเรียนแห่งหนึ่งในรัฐเท็กซัส เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติเป็นไปในทางลบต่อยาเสพติดประเภท เฮโรอีน แอล.เอส.ดี มากกว่าบุหรีและกัญชา

โรซาติ (Rosati, 2000 อ้างถึงใน ชาญ ชุ่มบุญชู, 2536) แห่งมหาลัษบราวน์ ได้ทำการศึกษาเรื่องการป้องกันยาเสพติดที่มีคุณภาพใน โรงเรียนตามโครงการโรงเรียนปลอดกัญชาเสพติด โดยการศึกษาปัจจัยเสี่ยงคือ สภาพชีวิตของเด็กที่ไม่เอื้ออำนวยให้เด็กมีความประพฤติกู้ถูกสุขอนามัย และปัจจัยคุ้มกัน คือ สภาพของเด็กที่เอื้ออำนวยให้เด็กมีความประพฤติกู้ถูกสุขอนามัย จากศึกษา โรซาติได้ให้แนวทางในการแก้ไขปัญหานี้ไว้ดังนี้

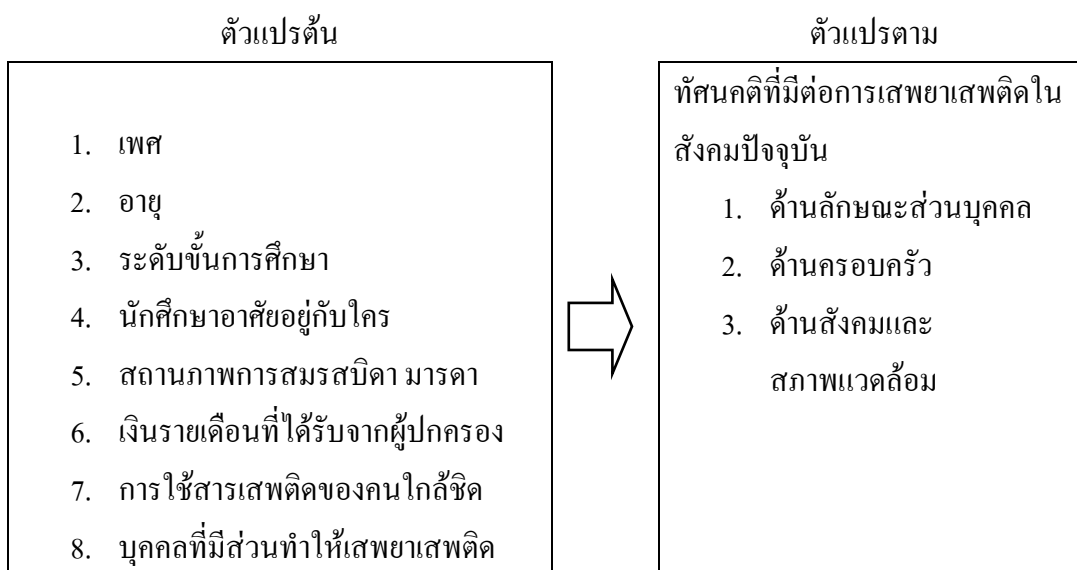
1. การทำให้เด็กมีความตั้งใจและมีทักษะชีวิตที่ถูกสุขลักษณะและสร้างสภาพแวดล้อมที่จะส่งเสริมพฤติกรรมดังกล่าวโดยการลดปัจจัยเสี่ยงและเพิ่มปัจจัยคุ้มกันในตัวเด็กและสภาพแวดล้อมของเด็ก

2. แนวทางเริ่มแรกของวิธีป้องกันการติดยาและยาเสพติด โดยอาศัยโรงเรียนเป็นหลักเน้นที่ตัวบุคคลโดยวิธีชูให้กลัวยาเสพติด การให้ความรู้โดยการให้ข้อมูล จัดบรรยายโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่เคยติดยาเสพติด

3. เน้นการดำเนินการแบบครบวงจร คือ ใช้แนวทางให้เห็นตัวบุคคลและสภาพแวดล้อม การให้โรงเรียนครอบครัว ชุมชน และนักเรียนเข้ามามีบทบาท หลักสูตรเน้นเรื่องทักษะและองค์ประกอบอื่น ๆ หลาย ๆ อย่างการมีส่วนร่วมของนักเรียนของนักเรียน การมีส่วนร่วมของครอบครัวและกิจกรรมเชิงบวก

กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2-2 กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ซึ่งมีวิธีการดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ตำบล นาเกลือ จังหวัด ชลบุรี ซึ่งขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) จากประชากร 1,567 คน (กองทะเบียนวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง 2559) เมื่อคำนวณแล้วได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาเป็นจำนวน 319 คน โดยวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร่ ยามานะ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2552)

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{(1+Ne^2)}$$

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่างหรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนหน่วยทั้งหมด ขนาดประชากรซึ่งเท่ากับ 1,567 คน

e คือ ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Error) ในที่นี้จะกำหนด

เท่ากับ + 0.05 ภายใต้ความเชื่อมั่นที่ 95%

$$\text{แทนค่าสูตร } n = \frac{1,567}{1 + 1,567 (0.05)^2} = 319 \text{ คน}$$

ดังนั้นจึงใช้จำนวนตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประมาณ 319 คนเทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบสอบถาม โดยขั้นตอนประกอบด้วยวิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบสัดส่วน (ดังตารางที่ 3-1) จากนั้นจะนำกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาสุ่มแบบบังเอิญอีกครั้งจากนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.)

ตารางที่ 3-1 กลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบสัดส่วน

ระดับชั้น	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
รวม ปวช.ปี 1 เครื่องกล	118	20
รวม ปวช.ปี2 เครื่องกล	66	13
รวม ปวช.ปี3 เครื่องกล	46	10
รวม ปวช.ปี1 เครื่องมือกล/เทคนิคอุตสาหกรรม	85	14
รวม ปวช.ปี2 เครื่องมือกล/เทคนิคอุตสาหกรรม	37	8
รวม ปวช.ปี3 เครื่องมือกล/เทคนิคอุตสาหกรรม	26	6
รวม ปวช.ปี 1 โลหะการ	32	7
รวม ปวช.ปี 2 โลหะการ	20	4
รวม ปวช.ปี 3 โลหะการ	11	3
รวม ปวช.ปี1 ไฟฟ้ากำลัง	73	15
รวม ปวช.ปี2 ไฟฟ้ากำลัง	49	10
รวม ปวช.ปี3 ไฟฟ้ากำลัง	31	7
รวม ปวช.ปี1 อิเล็กทรอนิกส์	61	12
รวม ปวช.ปี2 อิเล็กทรอนิกส์	23	5
รวม ปวช.ปี3 อิเล็กทรอนิกส์	30	6
รวม ปวช.ปี1 เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	39	8
รวม ปวช.ปี2 เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	34	7
รวม ปวช.ปี3 เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	23	5
รวม ปวช.ปี1 การบัญชี	57	12
รวม ปวช.ปี2 การบัญชี	58	12
รวม ปวช.ปี3 การบัญชี	33	7
รวม ปวช.ปี1 การตลาด	45	9
รวม ปวช.ปี2 การตลาด	36	8
รวม ปวช.ปี3 การตลาด	20	4
รวม ปวช. ปี1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	70	14
รวม ปวช. ปี2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	81	15

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ระดับชั้น	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
รวม ปวช. ปี3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	52	11
รวม ปวช. ปี1 การพัฒนาเว็บเพจ	11	3
รวม ปวช. ปี1 ชุรกิจค้าปลีก	10	3
รวม ปวช. ปี2 ชุรกิจค้าปลีก	13	3
รวม ปวช. ปี3 ชุรกิจค้าปลีก	6	2
รวม ปวช. ปี1 โลจิสติกส์	21	5
รวม ปวช. ปี2 โลจิสติกส์	7	2
รวม ปวช. ปี1 การโรงแรม	100	18
รวม ปวช. ปี2 การโรงแรม	51	11
รวม ปวช. ปี3 การโรงแรม	39	8
รวม ปวช.ปี1 การท่องเที่ยว	36	8
รวม ปวช.ปี2 การท่องเที่ยว	17	4
รวม	1,567	319

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดจากทฤษฎีเอกสารต่าง ๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้น การศึกษา นักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร สถานภาพการสมรสของบิดามารดา เงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง การใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด บุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด 8 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ให้เป็นคำถามลักษณะเลือกตอบมาตราประมาณค่า (Ratio scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 33 ข้อ โดยเนื้อหาแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

ทัศนคติด้านลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 13 ข้อ

ทัศนคติด้านครอบครัว จำนวน 10 ข้อ

ทัศนคติด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม จำนวน 10 ข้อ

กำหนดการให้คะแนนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ของ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนนเท่ากับ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ	1 คะแนน

วิธีการสร้างพัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน: กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม เพื่อใช้แนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันกรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเที่ยงของเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามีรายชื่อดังนี้

2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ว่าที่เรือตรีดร.เอกวิทย์มณีธร คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขมมาวีร์ รัชชชัชวณิชคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ กุลสวัสดิ์คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ได้คะแนนเท่ากับ .83 ซึ่งได้เลือกข้อที่มีค่าความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ผลปรากฏว่าข้อคำถาม จำนวน 33 ข้อ ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกรักษาข้อ

3. นำแบบสอบถามที่ได้นำไปลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงของการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน ที่ศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's Alpha ได้ว่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามเท่ากับ .920 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือได้สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจาก นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) จำนวน 319 ชุด
2. ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามมาแปลข้อมูลที่ได้เป็นรหัสพร้อมบันทึกข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลได้กระทำในช่วงระยะเวลา 1 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและ
2. แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน
3. การทดสอบสมมุติฐานใช้วิธีการประมวลผลค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

กำหนดการแปรผลค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2533) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรายกัชนั้} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

แบ่งระดับทัศนคติ ออกได้เป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 4.21 – 5.00 หมายถึง มีทัศนคติ ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนน 3.41 – 4.20 หมายถึง มีทัศนคติ ในระดับเห็นด้วย

คะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง มีทัศนคติ ในระดับไม่แน่ใจ

คะแนน 1.81 – 2.60 หมายถึง มีทัศนคติ ในระดับไม่เห็นด้วย

คะแนน 1.00 – 1.80 หมายถึง มีทัศนคติ ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพรรณนา (Descriptive statistics)

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequencies) บรรยายลักษณะของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา นักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร สถานภาพการสมรสของ บิดา มารดา เงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง การใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด บุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติอ้างอิง (Inferential statistics) การทดสอบสมมุติฐาน ใช้สถิติค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ .05 ทำการเปรียบเทียบรายคู่ภายหลังการทดสอบความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ LSD

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง ทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยจำแนกตามตัวแปรดังนี้ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา นักศึกษาอาศัยอยู่กับใคร สถานภาพการสมรสบิดา มารดา เงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง การใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด และบุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) จังหวัดชลบุรี จำนวน 319 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์
2. ลำดับชั้นการเสนอผลการวิเคราะห์
3. ผลการทดสอบสมมุติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

\bar{X} ค่าเฉลี่ย	df ชั้นของความเป็นอิสระ
SD ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ss ผลบวกยกกำลังสองของคะแนน
n จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง	ms ค่าเฉลี่ยผลบวกยกกำลังของคะแนน
t สถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบที	F สถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบเอฟ
Sig ระดับนัยสำคัญทางสถิติ	P ความน่าจะเป็นหรือโอกาส

ลำดับขั้นการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ ทักษะของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติด ในสังคมปัจจุบัน: วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยเชิงทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน: วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ใช้ค่าความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบ ทัศนคติของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา นักศึกษาอาศัยอยู่กับใคร สถานภาพการสมรสบิดา มารดา เงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง การใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด และบุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด ใช้สถิติ t-Test และ One-way ANOVA ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสามกลุ่มขึ้นไป และหากพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เปรียบเทียบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยประชากรครั้งละคู่ โดยสุ่มตัวอย่างแต่ละชุดเป็นอิสระต่อกันด้วยวิธีการแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	186	58.3
หญิง	133	41.7
รวม	319	100.0
อายุ		
ต่ำกว่า 15 ปี	-	-
15 ปี	120	37.6
16 ปี	116	36.4
17 ปี	35	11.0
18 ปี	48	15.0
อายุมากกว่าอายุ 18 ปี	-	-
รวม	319	100.0
ระดับชั้นการศึกษา		
ปวช. 1	148	46.4
ปวช. 2	102	32.0
ปวช. 3	69	21.6
รวม	319	100.0
นักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร		
อยู่ร่วมกับ บิดา-มารดา	123	38.6
อยู่คนเดียว	27	8.5
อยู่ร่วมกับเพื่อน	64	20.1
อยู่ร่วมกับญาติ	105	32.9
รวม	319	100.0

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพการสมรสของ บิดา มารดา		
อยู่ด้วยกัน	199	62.4
หย่าร้าง	50	15.7
แยกกันอยู่	58	18.2
อื่น ๆ (เสียชีวิต)	12	3.8
รวม	319	100.0
เงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง		
ต่ำกว่า 3,001 บาท	8	2.5
3,001 – 6,000 บาท	95	29.8
6,001 – 9,000 บาท	119	37.3
9,001 บาท ขึ้นไป	97	30.4
รวม	319	100.0
การใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด		
บิดา, มารดา ผู้ปกครอง	-	-
ครู, อาจารย์	-	-
เพื่อน	89	27.9
ญาติ, พี่, น้อง	38	11.9
อื่น ๆ (ไม่มี)	192	60.2
รวม	319	100.0
บุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด		
บิดา, มารดา ผู้ปกครอง	-	-
ครู, อาจารย์	3	.9
เพื่อน	295	92.5
ญาติ, พี่, น้อง	-	-
อื่น ๆ (ไม่มี)	21	6.6
รวม	319	100.0

จากตารางที่ 4-1 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 58.3 และเพศหญิง ร้อยละ 41.7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปี ร้อยละ 37.6 รองลงมา มีอายุ 16 ปี ร้อยละ 36.4 อายุ 18 ปี ร้อยละ 15.0 อายุ 17 ปี ร้อยละ 11.0 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ ระดับชั้น ปวช.1 ร้อยละ 46.4 รองลงมา ระดับชั้น ปวช.2 ร้อยละ 32.0 ระดับชั้น ปวช.3 ร้อยละ 21.6 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ นักศึกษาพักอาศัยอยู่ร่วมกับ บิดา-มารดา ร้อยละ 38.6 รองลงมา คืออยู่ร่วมกับญาติ ร้อยละ 32.9 อยู่ร่วมกับเพื่อน ร้อยละ 20.1 อยู่คนเดียว ร้อยละ 8.5 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ บิดา มารดา มีสถานภาพการสมรสอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 62.4 รองลงมา คือแยกกันอยู่ ร้อยละ 18.2 หย่าร้าง ร้อยละ 15.7 อื่น ๆ (เสียชีวิต) ร้อยละ 3.8 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้รับเงินรายเดือนจากผู้ปกครอง 6,001 – 9,000 บาท ร้อยละ 37.3 รองลงมา 9,001 บาท ขึ้นไป ร้อยละ 30.4 3,001 – 6,000 บาท ร้อยละ 29.8 ต่ำกว่า 3,001 บาท ร้อยละ 2.5 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คนที่ใกล้ชิดกับนักศึกษา (อื่น ๆ) ไม่มีท่านใด ใช้จ่าย ร้อยละ 60.2 รองลงมา มีเพื่อน ใช้จ่าย ร้อยละ 27.9 มีญาติ ใช้จ่าย ร้อยละ 11.9 ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดว่าเพื่อนมีส่วนสำคัญมากที่สุด ที่ทำให้นักศึกษา ใช้จ่าย ร้อยละ 92.5 (อื่น ๆ) ไม่มี ร้อยละ 6.6 ครู ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน

ตารางที่ 4-2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนของทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกรายด้าน

รายด้าน	\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
1. ด้านลักษณะส่วนบุคคล	4.18	0.33	เห็นด้วย	3
2. ด้านครอบครัว	4.24	0.28	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2
3. ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม	4.26	0.25	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
ภาพรวม	4.23	0.19	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

จากตารางที่ 4-2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน พบว่า ในภาพรวม นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) มีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ย 4.23 (SD = 0.19) เมื่อพิจารณาทางด้านของระดับทัศนคติพบว่าในด้านสังคมและสภาพแวดล้อม เป็นอันดับ 1 มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ย 4.26 (SD = 0.25) รองลงมา คือด้านครอบครัว เป็นอันดับ 2 มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ย 4.24 (SD = 0.28) และด้านลักษณะส่วนบุคคลเป็นอันดับ 3 มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมีค่าเฉลี่ย 4.18 (SD = 0.33) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ด้านลักษณะส่วนบุคคล

ทัศนคติของนักศึกษา	จำนวนและร้อยละ					\bar{X}	SD	แปลระดับความหมาย
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. การศึกษาค้นคว้าทำให้เกิดความอยากรู้อยากลอง	38/ 11.9	74/ 23.2	57/ 17.9	75/ 23.5	75// 23.5	2.76	1.35	ไม่แน่ใจ
2. การใช้สารเสพติดแล้วจะทำให้รู้สึกผ่อนคลาย หายเครียด	30/ 9.4	81/ 25.4	57/ 17.9	76/ 23.8	75/ 23.5	2.7	1.32	ไม่แน่ใจ
3. นักศึกษาคิดว่าการที่ทดลองใช้สารเสพติดสามารถกระตุ้นให้คนหันมาเสพยาได้	61/ 19.1	91/ 28.5	54/ 16.9	46/ 14.4	67/ 21.0	3.1	1.42	ไม่แน่ใจ
4. เกิดความสับสนในชีวิตของตนเองจึงหันมาพึ่งยาเสพติดเพราะรู้สึกว่ามีชีวิตสามารถแก้ไขปัญหาวีชีวิตได้	21/ 6.6	24/ 7.5	3/ .9	46/ 14.4	225/ 70.5	1.7	1.22	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. การเที่ยวกลางคืน ดื่มสุรา เป็นตัวกระตุ้นในการเสพยาเสพติด	130/ 40.8	136/ 42.6	45/1 4.1	8/ 2.5	-	4.2	0.78	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. นักศึกษาคิดว่ารู้สึก เสรีโดดเดี่ยว ทำให้เกิดอยากใช้ยาเพื่อให้ลืมความโศกเศร้า เสียใจ	84/ 26.3	106/ 33.2	46/ 14.4	25/ 7.8	58/ 18.2	3.4	1.42	เห็นด้วย
7. เกิดการเจ็บป่วยทางร่างกาย ทำให้ต้องใช้เวลาในการบำบัด รักษาจนเป็นสาเหตุการคิดสารเสพติด	17/ 5.3	19/ 6.0	35/ 11.0	149/ 46.7	99/ 31.0	2.1	1.07	ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ทัศนคติของนักศึกษาฯ	จำนวนและร้อยละ					\bar{X}	SD	แปลระดับ ความหมาย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
8. นักศึกษาขาดข้อมูลเกี่ยวกับพิษภัยของ ยาเสพติด	40/ 12.5	68/ 21.3	15/ 4.7	98/ 30.7	98/ 30.7	2.5	1.43	ไม่เห็น ด้วย
9. เกิดพฤติกรรมเลียนแบบทีวีหรือดารา	1/ .3	79/2 4.8	56/ 17.6	76/ 23.8	107/ 33.5	2.3	1.19	ไม่เห็น ด้วย
10. เกิดความเคียดชังที่เห็นคนรอบข้างใช้ สารเสพติด	24/ 7.5	89/ 27.9	60/ 18.8	59/ 18.5	87/ 27.3	2.7	1.33	ไม่แน่ใจ
11. มีความคิดว่า ลองแล้วจะไม่คิด	9/ 2.8	47/ 14.7	17/ 5.3	45/ 14.1	201/ 63.0	1.8	1.22	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
12. ถูกเพื่อนชักชวนแล้วเกิดความคล้อย ตาม	106/ 33.2	124/ 38.9	49/15 .4	18/5.6	22/6.9	3.9	1.15	เห็นด้วย
13. มีปัญหาด้านการเงินจนต้องหันมาพึ่ง ยาเสพติด	71/ 22.3	98/ 30.7	42/ 13.2	30/ 9.4	78/ 24.5	3.2	1.50	ไม่แน่ใจ
รวม						4.18	0.33	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติของนักศึกษาวិทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ด้านลักษณะส่วนบุคคลในภาพรวมพบว่า มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย = 4.18 (SD = .33) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของระดับทัศนคติพบว่า

ข้อ 5. การเที่ยวกลางคืน ดื่มสุรา เป็นตัวกระตุ้นในการเสพยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.22 (SD = .078) ข้อ 12. ถูกเพื่อนชักชวนแล้วเกิดความคล้อยตามมีค่าเฉลี่ย = 3.89 (SD = 1.15) ข้อ 6. นักศึกษารู้สึก เสวี่ โดดเดี่ยว ทำให้เกิดอยากใช้ยาเพื่อให้ลืมความโศกเศร้าเสียใจมีค่าเฉลี่ย = 3.42 (SD = 1.42) ข้อ 13. มีปัญหาด้านการเงินจนต้องหันมาพึ่งยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 3.17 (SD = 1.50) ข้อ 3. นักศึกษาคิดว่าการที่เคยอดใช้สารเสพติดสามารถกระตุ้นให้คนหันมาเสพยาได้มีค่าเฉลี่ย = 3.10 (SD = 1.42) ข้อ 1. การศึกษาค้นคว้าทำให้เกิดความอยากรู้ อยากลองมีค่าเฉลี่ย = 2.76 (SD = 1.35) ข้อ 2. การใช้สารเสพติดแล้วจะทำให้รู้สึก ผ่อนคลาย หายเครียดมีค่าเฉลี่ย = 2.73 (SD = 1.32) ข้อ 10. เกิดความเคียดชังที่เห็นคนรอบข้างใช้สารเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 2.70 (SD = 1.33) ข้อ 8. นักศึกษา

ขาดข้อมูลเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 2.54 (SD = 1.43) ข้อ 9. เกิดพฤติกรรมเลียนแบบทีวีหรือดรามามีค่าเฉลี่ย = 2.34 (SD = 1.19) ข้อ 7. เกิดการเจ็บป่วยทางร่างกาย ทำให้ต้องใช้ยาในการบำบัด รักษาจนเป็นสาเหตุการคิดสารเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 2.08 (SD = 1.07) ข้อ 11. มีความคิดว่า ลองแล้วจะไม่ติดมีค่าเฉลี่ย = 1.80 (SD = 1.22) และ ข้อ 4. เกิดความสับสนในชีวิตของตนเองจึงหันมาพึ่งยาเสพติดเพราะรู้สึกว่าจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาชีวิตได้มีค่าเฉลี่ย = 1.65 (SD = 1.22) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพญา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ด้านครอบครัว

ทัศนคติของนักศึกษา	จำนวนและร้อยละ					\bar{X}	SD	แปลระดับความหมาย
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. พ่อ แม่หรือคนในครอบครัวเข้มงวดกับนักศึกษารู้สึกว่าขาดอิสระ/อึดอัด	212/ 66.5	57/ 17.9	29/ 9.1	-	21/ 6.6	4.38	1.10	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. พ่อ แม่แยกทางกัน/หย่าร้าง	206/ 64.6	81/ 25.4	32/ 10.0	-	-	4.55	0.67	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. พ่อ แม่ มีปากเสียงทะเลาะกันเป็นประจำ	137/ 42.9	149/ 46.7	33/ 10.3	-	-	4.33	0.65	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. การอาศัยอยู่กับคนที่ไม่ใช่พ่อแม่ อาจไม่ดูแลได้เท่าที่ควรและไม่ได้อบรมสั่งสอนส่งผลไปสู่การข้องเกี่ยวกับยาเสพติด	105/ 32.9	174/ 54.5	40/ 12.5	-	-	4.20	0.64	เห็นด้วย
5. มีบุคคลในครอบครัวติดสารเสพติด	99/ 31.0	157/ 49.2	37/ 11.6	26/ 8.2	-	4.03	0.87	เห็นด้วย
6. ครอบครัวมีกิจกรรมทำร่วมกันเป็นประจำสามารถช่วยเป็นภูมิคุ้มกันไม่ให้หันไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติด	123/ 38.6	160/ 50.2	35/ 11.0	1/ .3	-	4.27	0.66	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7. ต้องการประชิดประจันพ่อแม่	74/ 23.2	161/ 50.5	84/ 26.3	-	-	3.97	0.70	เห็นด้วย
8. พ่อ แม่แสดงถึงความรักลูกไม่เท่ากัน	93/ 29.2	194/ 60.8	16/ 5.0	16/ 5.0	-	4.14	0.72	เห็นด้วย

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ทัศนคติของนักศึกษาฯ	จำนวนและร้อยละ					\bar{X}	SD	แปลระดับ ความหมาย
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
	9. ถูกครอบครัวทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ เช่น ทุบตี คำทอ โดนดูถูก หรือการถูก เปรียบเทียบให้รู้สึกน้อยใจเป็นตัวกระตุ้น ให้หันมาใช้สารเสพติด	166/ 52.0	133/ 41.7	20/ 6.3	-			
10. พ่อ แม่ไม่มีเวลาใส่ใจสอบถามเรื่อง การเรียน หรือควบคุมความประพฤติ	119/ 37.3	146/ 45.8	21/ 6.6	33/ 10.3	-	4.10	0.92	เห็นด้วย
	รวม					4.24	.28	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4-4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ด้านครอบครัว ในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ย = 4.24 (SD = .28) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับทัศนคติพบว่า

ข้อ 2. พ่อ แม่แยกทางกัน/หย่าร้างมีค่าเฉลี่ย = 4.55 (SD = 0.67) ข้อ 9. ถูกครอบครัวทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ เช่น ทุบตี คำทอ โดนดูถูก หรือการถูกเปรียบเทียบให้รู้สึกน้อยใจเป็นตัวกระตุ้นให้หันมาใช้สารเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.46 (SD = 0.61) ข้อ 1. พ่อ, แม่ หรือคนในครอบครัวเข้มงวดกับนักศึกษารู้สึกว่าขาดอิสระ/อึดอัดมีค่าเฉลี่ย = 4.38 (SD = 1.10) ข้อ 3. พ่อ, แม่ มีปากเสียงทะเลาะกันเป็นประจำมีค่าเฉลี่ย = 4.33 (SD = 0.65) ข้อ 6. ครอบครัวมีกิจกรรมทำร่วมกันเป็นประจำสามารถช่วยเป็นภูมิคุ้มกันไม่ให้หันไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.27 (SD = 0.66) ข้อ 4. การอาศัยอยู่กับคนที่ไม่ใช่พ่อ, แม่ อาจไม่ดูแลได้เท่าที่ควรและไม่ได้อบรมสั่งสอนส่งผลไปสู่การข้องเกี่ยวกับยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.20 (SD = 0.64) ข้อ 8. พ่อ, แม่แสดงถึงความรักลูกไม่เท่ากันมีค่าเฉลี่ย = 4.14 (SD = 0.72) ข้อ 10. พ่อ, แม่ไม่มีเวลาใส่ใจสอบถามเรื่องการเรียน หรือควบคุมความประพฤตินีมีค่าเฉลี่ย = 4.10 (SD = 0.92) ข้อ 5. มีบุคคลในครอบครัวติดสารเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.03 (SD = 0.87) และข้อ 7. ต้องการประชิดประจันพ่อแม่มีค่าเฉลี่ย = 3.97 (SD = 0.70) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติของนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคพญา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดใน
สังคมปัจจุบัน ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม

ทัศนคติของนักศึกษา	จำนวนและร้อยละ					\bar{X}	SD	แปล ระดับ ความ หมาย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. ที่พักอาศัยอยู่ใกล้กับสถานที่ อโคจร เช่น บ่อนการพนัน หรือสถานบันเทิงที่เสียดกับ ยาเสพติด	111/ 34.8	188/ 58.9	20/ 6.3	-	-	4.29	0.57	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. ที่พักอาศัยอยู่ใกล้กับแหล่งมั่วสุ่มและ แพร่ระบาดของยาเสพติด	108/ 33.9	171/ 53.6	40/ 12.5	-	-	4.21	0.65	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3. ชุมชนรอบข้างส่วนใหญ่มีฐานะยากจนมี ผลต่อการเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติด และเสพยาเสพติด	84/ 26.3	205/ 64.3	30/ 9.4	-	-	4.17	0.57	เห็นด้วย
4. ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน	105/ 32.9	206/ 64.6	8/ 2.5	-	-	4.30	0.51	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. หากมีปัญหา นักศึกษาจะปรึกษาเพื่อน ก่อนเป็นอันดับแรก	83/ 26.0	194/ 60.8	42/ 13.2	-	-	4.13	0.61	เห็นด้วย
6. ถูกเพื่อนชักชวนหรือบังคับทั้งทางตรง และทางอ้อมให้ใช้สารเสพติด	97/ 30.4	192/ 60.2	30/ 9.4	-	-	4.21	0.60	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7. นักศึกษาคิดว่าสถานศึกษาขาดการให้คำ แนะแนวทางที่เหมาะสมแก่นักศึกษา	104/ 32.6	158/ 49.5	57/ 17.9	-	-	4.15	0.70	เห็นด้วย
8. สถานศึกษาที่มีสถานที่ลับตาเอื้ออำนวย ต่อการให้นักศึกษามั่วสุ่มเสพยาเสพติด	148/ 46.4	146/ 45.8	25/ 7.8	-	-	4.39	0.63	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9. ชอบดูละคร ภาพยนตร์ ที่มีการแสดง หรือถ่ายทอดเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้สารเสพติด ติดมากเกินไป	134/ 42.0	167/ 52.4	18/ 5.6	-	-	4.36	0.59	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10. นักศึกษามักจะเลียนแบบพฤติกรรม ต่าง ๆ จากสื่อโทรทัศน์ สื่อจาก Social ที่มี การนำสารเสพติดมาใช้ประกอบในการ แสดงมาในชีวิตจริง	142/ 44.5	170/ 53.3	7/ 2.2	-	-	4.42	0.54	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
รวม						4.26	0.25	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ด้านสังคมและสภาพแวดล้อมในภาพรวมพบว่า มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ย = 4.26 (SD = .25) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของระดับทัศนคติพบว่า

ข้อ 10. นักศึกษามักจะเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ จากสื่อโทรทัศน์, สื่อจาก Social ที่มีการนำสารเสพติดมาใช้ประกอบในการแสดงมาในชีวิตจริงมีค่าเฉลี่ย = 4.42 (SD = 0.54) ข้อ 8. สถานศึกษาที่มีสถานที่ลับตาเอื้ออำนวยต่อการให้นักศึกษามั่วสุมสารเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.39 (SD = 0.63) ข้อ 9. ชอบดูละครภาพยนตร์ ที่มีการแสดงหรือถ่ายทอดเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้สารเสพติดมากเกินไปมีค่าเฉลี่ย = 4.36 (SD = 0.59) ข้อ 4. ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนมีค่าเฉลี่ย = 4.30 (SD = 0.51) ข้อ 1. ที่พักอาศัยอยู่ใกล้กับสถานถือ โจร เช่น บ่อนการพนัน หรือสถานบันเทิงที่เสี่ยงกับยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.29 (SD = 0.57) ข้อ 2. ที่พักอาศัยอยู่ใกล้กับแหล่งมั่วสุมและแพร่ระบาดของยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.21 (SD = 0.65) ข้อ 6. ถูกเพื่อนชักชวนหรือบังคับทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ใช้สารเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.21 (SD = 0.60) ข้อ 3. ชุมชนรอบข้างส่วนใหญ่มีฐานะยากจนมีผลต่อการเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติดและเสพยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.17 (SD = 0.57) ข้อ 7. นักศึกษาคิดว่าสถานศึกษาขาดการให้คำแนะนำแนวทางที่เหมาะสมแก่นักศึกษามีค่าเฉลี่ย = 4.15 (SD = 0.70) และข้อ 5. หากมีปัญหานักศึกษาจะปรึกษาเพื่อนก่อนเป็นอันดับแรกมีค่าเฉลี่ย = 4.13 (SD = 0.61) ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมุติฐาน

ทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามเพศ

เพศ	Df	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	317	4.22	.22	.545	.00*
หญิง		4.23	.14		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามเพศ โดยใช้ค่าสถิติที่ค่าที่ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันจำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	SD
ต่ำกว่า 15 ปี	-	-
15 ปี	4.24	0.18
16 ปี	4.23	0.18
17 ปี	4.24	0.18
18 ปี	4.19	0.24
อายุมากกว่าอายุ 18 ปี	-	-

จากตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามอายุพบว่า อายุ 15 และ อายุ 17 มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.24 รองลงมาคืออายุ 16 ปี มีค่าเฉลี่ย 4.23 อายุ 18 ปี มีค่าเฉลี่ย 4.19 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	.087	.029	.787	.502
ภายในกลุ่ม	315	11.559	.037		
รวม	318	11.645			

จากตารางที่ 4-8 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมุติฐาน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในปัจจุบันไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ระดับชั้นการศึกษา	\bar{X}	SD
ปวช. 1	4.22	0.14
ปวช. 2	4.25	0.22
ปวช.3	4.21	0.24

จากตารางที่ 4-9 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามระดับชั้นการศึกษาพบว่า ปวช.2 มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมา คือ ปวช.1 มีค่าเฉลี่ย 4.22 และปวช.3 มีค่าเฉลี่ย 4.21 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.079	.040	1.084	.339
ภายในกลุ่ม	316	11.566	.037		
รวม	318	11.645			

จากตารางที่ 4-10 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมุติฐาน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้น

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีระดับชั้นการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในปัจจุบันไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร

นักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร	\bar{X}	SD
อยู่ร่วมกับ บิดา-มารดา	4.22	0.19
อยู่คนเดียว	4.19	0.15
อยู่ร่วมกับเพื่อน	4.23	0.18
อยู่ร่วมกับญาติ	4.24	0.21

จากตารางที่ 4-11 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร พบว่า พักอาศัยอยู่ร่วมกับญาติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.24 รองลงมา คืออยู่ร่วมกับเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 4.23 อยู่ร่วมกับ บิดา-มารดามีค่าเฉลี่ย 4.22 และอยู่คนเดียว มีค่าเฉลี่ย 4.19 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	.061	.020	.556	.645
ภายในกลุ่ม	315	11.584	.037		
รวม	318	11.645			

จากตารางที่ 4-12 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีที่พักอาศัยอยู่กับใครแตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในปัจจุบันไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันจำแนกตามสถานภาพการสมรสของ บิดา มารดา

สถานภาพการสมรสของ บิดา มารดา	\bar{X}	SD
อยู่ด้วยกัน	4.24	0.19
หย่าร้าง	4.23	0.17
แยกกันอยู่	4.19	0.20
อื่น ๆ (เสียชีวิต)	4.18	0.17

จากตารางที่ 4-13 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันจำแนกตามสถานภาพการสมรสของ บิดา มารดาพบว่า บิดา-มารดาอยู่ด้วยกันมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.24 รองลงมา คือบิดา-มารดาหย่าร้าง มีค่าเฉลี่ย 4.23 บิดา-มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ย 4.19 และอื่น ๆ (เสียชีวิต) มีค่าเฉลี่ย 4.18 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันจำแนกตามสถานภาพการสมรสของ บิดา มารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	.142	.047	1.292	.277
ภายในกลุ่ม	315	11.504	.037		
รวม	318	11.645			

จากตารางที่ 4-14 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมุติฐาน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีสถานภาพการสมรสของ บิดา มารดา แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในปัจจุบันไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค
 พัทธา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน
 จำแนกตามเงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง

เงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง	\bar{X}	SD
ต่ำกว่า 3,001 บาท	4.28	0.51
3,001 – 6,000 บาท	4.24	0.18
6,001 – 9,000 บาท	4.23	0.20
9,001 บาท ขึ้นไป	4.21	0.14

จากตารางที่ 4-15 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติของนักศึกษา
 วิทยาลัยเทคนิคพัทธา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน
 จำแนกตามเงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง พบว่า เงินรายต่อเดือนของนักศึกษาที่ได้จาก
 ผู้ปกครองต่ำกว่า 3,001 บาท มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.28 รองลงมา คือ 3,001 – 6,000 บาท มีค่าเฉลี่ย
 4.24 และ 6,001 – 9,000 บาท มีค่าเฉลี่ย 4.23 และเงินรายเดือนของนักศึกษาที่ได้จากผู้ปกครอง
 9,001 บาท ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย 4.21 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของ
 นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทธา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพ
 ยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามเงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	.077	.026	.700	.553
ภายในกลุ่ม	315	11.568	.037		
รวม	318	11.645			

จากตารางที่ 4-16 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความ
 แปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมุติฐาน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทธา (ชั้น
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีเงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครองแตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อ
 การเสพยาเสพติดในปัจจุบันไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามการใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด

การใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด	\bar{X}	SD
บิดา, มารดา ผู้ปกครอง	-	-
ครู, อาจารย์	-	-
เพื่อน	4.22	0.18
ญาติ, พี่, น้อง	4.27	0.18
อื่น ๆ (ไม่มี)	4.22	0.20

จากตารางที่ 4-17 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามบุคคลที่ใกล้ชิดนักศึกษา มีท่านใดใช้ยาเสพติดบ้าง พบว่า ญาติ, พี่, น้อง มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.27 รองลงมา คือเพื่อน และอื่น ๆ (ไม่มี) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 4.22 ส่วนบิดา, มารดา ผู้ปกครองและครู, อาจารย์ ไม่มีค่าเฉลี่ยตามลำดับ

ตารางที่ 4-18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีผลต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามการใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.085	.043	1.163	.314
ภายในกลุ่ม	316	11.560	.037		
รวม	318	11.645			

จากตารางที่ 4-18 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีการใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิดแตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในปัจจุบัน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามบุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด

บุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด	\bar{X}	SD
บิดา, มารดา ผู้ปกครอง	-	-
ครู, อาจารย์	4.10	0.08
เพื่อน	4.23	0.18
ญาติ, พี่, น้อง	-	-
อื่น ๆ (ไม่มี)	4.21	0.30

จากตารางที่ 4-19 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนระดับจำแนกตามนักศึกษาทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามบุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด พบว่า เพื่อนมีความสำคัญมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.23 รองลงมา คืออื่น ๆ (ไม่มี) มีค่าเฉลี่ย 4.21 และครู, อาจารย์ มีค่าเฉลี่ย 4.10 ส่วนบิดา, มารดา ผู้ปกครอง กับญาติ, พี่, น้อง ไม่มีค่าเฉลี่ย ตามระดับ

ตารางที่ 4-20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามบุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.051	.025	.694	.500
ภายในกลุ่ม	316	11.594	.037		
รวม	318	11.645			

จากตารางที่ 4-20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีบุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติดแตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในปัจจุบันไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-21 สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐาน	ผลการทดสอบสมมุติฐาน
1. เพศต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมุติฐาน
2. อายุต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน
3. ระดับชั้นการศึกษาที่ต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน
4. นักศึกษาอาศัยอยู่กับใครต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน
5. สถานภาพการสมรสบิดา มารดาต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน
6. เงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครองต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน
7. การเสพยาของคนใกล้ชิดต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน
8. บุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติดต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน: กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทักษะคิดของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างทักษะคิดของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 319 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบสมมุติฐาน ด้วยสถิติค่าที (t-Test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีการแบบ LSD

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชายส่วนใหญ่อายุ 15 ปี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ ชั้นปวช.1 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ร่วมกับ บิดา-มารดา ส่วนใหญ่บิดา มารดาอยู่ด้วยกัน ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนของนักศึกษาจากผู้ปกครอง 6,001 – 9,000 บาท ส่วนใหญ่ไม่มีคนที่ใกล้ชิดใช้ยาเสพติด และผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่คิดว่าเพื่อนมีส่วนสำคัญมากที่สุดที่ทำให้เสพยาเสพติด

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน: กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) มีทักษะคิดที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ย 4.23 (SD = 0.19) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าในด้านสังคมและสภาพแวดล้อม เป็นอันดับ 1 มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ย 4.26 (SD = 0.25) รองลงมา คือ ด้านครอบครัว เป็นอันดับ 2 มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ย 4.24 (SD = 0.28) และด้านลักษณะส่วนบุคคลเป็นอันดับ 3 มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมีค่าเฉลี่ย 4.18 (SD = 0.33) ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าเพศที่ต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับ อายุ ระดับชั้นการศึกษา นักศึกษาอาศัยอยู่กับใคร สถานภาพการสมรสบิดามารดา เงินรายเดือนที่ได้จากผู้ปกครอง การใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด และบุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด ที่ต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ไม่แตกต่างกัน

ด้านสังคมและสภาพแวดล้อมในภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ย = 4.26 (SD = .25) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับทัศนคติพบว่า ข้อ10. นักศึกษามักจะเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ จากสื่อโทรทัศน์, สื่อจาก Social ที่มีการนำสารเสพติดมาใช้ประกอบในการแสดงมาในชีวิตจริงมีค่าเฉลี่ย = 4.42 (SD = 0.54) ข้อ8. สถานศึกษาที่มีสถานที่ลับตาเอื้ออำนวยต่อการให้นักศึกษามั่วสุมสารเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.39 (SD = 0.63) ข้อ9. ชอบดูละคร, ภาพยนตร์ ที่มีการแสดงหรือถ่ายทอดเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้สารเสพติดมากเกินไปมีค่าเฉลี่ย = 4.36 (SD = 0.59) ข้อ4. ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนมีค่าเฉลี่ย = 4.30 (SD = 0.51) ข้อ1. ที่พักอาศัยอยู่ใกล้กับสถานที่เที่ยว เช่น บ่อนการพนัน หรือสถานบันเทิงที่เสี่ยงกับยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.29 (SD = 0.57) ข้อ2. ที่พักอาศัยอยู่ใกล้กับแหล่งมั่วสุมและแพร่ระบาดของยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.21 (SD = 0.65) ข้อ6. ถูกเพื่อนชักชวนหรือบังคับทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ใช้สารเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.21 (SD = 0.60) ข้อ3. ชุมชนรอบข้างส่วนใหญ่มีฐานะยากจนมีผลต่อการเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติดและเสพยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.17 (SD = 0.57) ข้อ7. นักศึกษาคิดว่าสถานศึกษาขาดการให้คำแนะนำแนวทางที่เหมาะสมแก่นักศึกษามีค่าเฉลี่ย = 4.15 (SD = 0.70) และข้อ5. หากมีปัญหานักศึกษาจะปรึกษาเพื่อนก่อนเป็นอันดับแรกมีค่าเฉลี่ย = 4.13 (SD = 0.61) ตามลำดับ

ด้านครอบครัวในภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ย = 4.24 (SD = .28) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับทัศนคติ พบว่า ข้อ2. พ่อ แม่แยกทางกัน/หย่าร้างมีค่าเฉลี่ย = 4.55 (SD = 0.67) ข้อ9. ครอบครัวยุติธรรมหรือจิตใจ เช่น ทบตี คำทอ ดุฉก หรือการถูกเปรียบเทียบให้รู้สึกน้อยใจเป็นตัวกระตุ้นให้หันมาใช้สารเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.46 (SD = 0.61) ข้อ1. พ่อ แม่หรือคนในครอบครัวเข้มงวดกับนักศึกษารู้สึกว่าขาดอิสระ/อึดอัดมีค่าเฉลี่ย = 4.38 (SD = 1.10) ข้อ3. พ่อ, แม่ มีปากเสียงทะเลาะกันเป็นประจำมีค่าเฉลี่ย = 4.33 (SD = 0.65) ข้อ6. ครอบครัวมีกิจกรรมทำร่วมกันเป็นประจำสามารถช่วยเป็นภูมิคุ้มกันไม่ให้หันไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.27 (SD = 0.66) ข้อ4. การอาศัยอยู่กับคนที่ไม่ใช่พ่อ, แม่ อาจไม่ดูแลได้เท่าที่ควร และไม่ได้อบรมสั่งสอนส่งผลไปสู่อุปการชองเกี่ยวกับยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.20 (SD = 0.64) ข้อ8. พ่อ, แม่แสดงถึงความรักลูกไม่เท่ากันมีค่าเฉลี่ย = 4.14 (SD = 0.72) ข้อ10. พ่อ, แม่ไม่มีเวลาใส่ใจสอบถามเรื่องการเรียน หรือควบคุม

ความประพฤตินี้มีค่าเฉลี่ย = 4.10 (SD = 0.92) ข้อ5. มีบุคคลในครอบครัวติดสารเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 4.03 (SD = 0.87) และข้อ7. ต้องการประชิดประชันพ่อแม่มีค่าเฉลี่ย = 3.97 (SD = 0.70) ตามลำดับ

ด้านลักษณะส่วนบุคคลในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ย = 4.18 (SD = 0.33) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับทัศนคติ พบว่า ข้อ5. การเที่ยวกลางคืน ดื่มสุรา เป็นตัวกระตุ้นในการเสพยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย = 4.22 (SD = 0.78) ข้อ12. ถูกเพื่อนชักชวนแล้วเกิดความคล้อยตามมีค่าเฉลี่ย = 3.86 (SD = 1.15) ข้อ6. นักศึกษารู้สึก เศร้า โดดเดี่ยว ทำให้เกิดอยากใช้ยาเพื่อให้ลืมความโศกเศร้าเสียใจ มีค่าเฉลี่ย = 3.42 (SD = 1.42) ข้อ13. มีปัญหาด้านการเงินจนต้องหันมาพึ่งยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 3.17 (SD = 1.50) ข้อ3. นักศึกษาคิดว่าการที่เคยลองใช้สารเสพติดสามารถกระตุ้นให้คนหันมาเสพยาได้มีค่าเฉลี่ย = 3.10 (SD = 1.42) ข้อ1. การศึกษาค้นคว้าทำให้เกิดความอยากรู้อยากลองมีค่าเฉลี่ย = 2.76 (SD = 1.35) ข้อ2. การใช้สารเสพติดแล้วจะทำให้รู้สึก ผ่อนคลาย หายเครียดมีค่าเฉลี่ย = 2.73 (SD = 1.32) ข้อ10. เกิดความเคียดชังที่เห็นคนรอบข้างใช้สารเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 2.70 (SD = 1.33) ข้อ8. นักศึกษาขาดข้อมูลเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 2.54 (SD = 1.43) ข้อ9. เกิดพฤติกรรมเลียนแบบที่วีหรือดรามามีค่าเฉลี่ย = 2.34 (SD = 1.19) ข้อ7. เกิดการเจ็บป่วยทางร่างกาย ทำให้ต้องใช้เวลาในการบำบัด รักษาจนเป็นสาเหตุการติดสารเสพติดมีค่าเฉลี่ย = 2.08 (SD = 1.07) ข้อ11. มีความคิดว่า ลองแล้วจะไม่ติดมีค่าเฉลี่ย = 1.80 (SD = 1.22) และข้อ4. เกิดความสับสนในชีวิตของตนเองจึงหันมาพึ่งยาเสพติดเพราะรู้สึกว่าจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาชีวิตได้มีค่าเฉลี่ย = 1.65 (SD = 1.22) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ในภาพรวมพบว่าทัศนคติส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ได้รับทราบถึงผลกระทบต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน การแสดงออกถึงความรักกับคนในครอบครัวไม่เพียงพอต่อความต้องการ การมองเรื่องการเสพลิงเสพติดเป็นเรื่องที่ไม่น่าวิตกกังวลนั้น อาจทำให้เกิดการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเสพยาเสพติดได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รศ.ดร.สุรีย์ กาญจนวงศ์ และคณะ (2549) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหาที่เป็นสาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยการศึกษาจากสำนวนการสอบสวนเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดที่ปรากฏในชั้นศาล ผลการวิเคราะห์พบว่าสาเหตุทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพครอบครัวที่พ่อแม่แยกกันอยู่หรืออยู่อย่างร้ายกัน อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดและเป็นแหล่ง

มั่วซุมของการเสพยาเสพติด มีจำนวนไม่แตกต่างกัน เด็กกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเคยกระทำผิดมาก่อน การกระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการลักทรัพย์, การเสพยาเสพติด โดยมีเพื่อนเป็นผู้ร่วมกระทำผิด ประมาณหนึ่งในสามพบว่ามักมีการปฏิเสธที่ไม่อยากจะไปโรงเรียน เช่น รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนที่เรียนอยู่ในเวลานี้ หรือ ไม่อยากคาดหวังหรือมีความหวังอะไรกับการเรียนอีก เป็นต้น เมื่อพิจารณารายด้านตามลำดับทัศนคติจากมากไปน้อย ได้ดังนี้

ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม มีทัศนคติเห็นด้วยอย่างยิ่งโดยพบว่านักศึกษามักจะเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ จากสื่อโทรทัศน์, สื่อจาก Social ที่มีการนำสารเสพติดมาใช้ประกอบในการแสดงมาในชีวิตจริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดทำให้เห็นว่าสื่อต่าง ๆ ในสังคมปัจจุบันได้แสดงการกระทำที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด ไม่ว่าจะเป็นการเสพยาเสพติด หรือการค้ายาเสพติด การรับรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ ทำให้เห็นการกระทำหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องปกติ และสถานศึกษาที่มีสถานที่ลับตาเอื้ออำนวยต่อการให้นักศึกษามั่วซุมสารเสพติด มีค่าเฉลี่ยลดลงมาทำให้พบว่า การอยากรู้อยากลองของนักศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด เกิดการพยายามทดลองเสพลิงเสพติดในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทำหายจากเพื่อน และการต้องการเป็นที่ยอมรับอย่างสูงสุดจากกลุ่มเพื่อน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิศรา สมิทธิ์ปรีชา (2550) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีระดับพฤติกรรมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีกิจกรรมและการประชาสัมพันธ์ด้านการรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดน้อยกว่าที่ควรจะเป็นและเสาวนีย์ สุขทนารักษ์ (2546) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สหวิทยาเขตบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาพบว่า การแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียนจัดกิจกรรมรณรงค์ให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ผู้ปกครองให้ความรัก เอาใจใส่นักเรียน ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด และควรดูแลให้ความใกล้ชิดกับนักเรียน โดยจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ด้านครอบครัวมีทัศนคติเห็นด้วยอย่างยิ่ง พบว่าพ่อ แม่แยกทางกัน/หย่าร้างมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและถูกครอบครัวทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ เช่น ทบตี คำทอ ดุถูก หรือการถูกเปรียบเทียบให้รู้สึกน้อยใจเป็นตัวกระตุ้นให้หันมาใช้สารเสพติดมีค่าเฉลี่ยลดลงมา ซึ่งทำให้พบว่า การหย่าร้างของพ่อกับแม่ มีผลกระทบอย่างสูงต่อนักศึกษา รวมไปถึงการเกิดความเครียดของพ่อหรือแม่ ที่ให้นักศึกษาเลือกหรือถูกสั่งให้อยู่กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ความเครียดจากการหาเลี้ยงชีพของตนเอง และบุตรที่อยู่ในปกครอง นักศึกษาบางคนต้องอยู่ร่วมกับสามีใหม่ของแม่ หรือภรรยาใหม่ของพ่อที่

นักศึกษายังปรับตัวเข้าหาไม่ได้ในทันที และนักศึกษาบางคนเมื่อพ่อ แม่หย่าร้าง หรือแยกทางกัน นักศึกษาถูกส่งไปอยู่ในการปกครองของญาติฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งของพ่อ หรือแม่ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นความเครียดที่เกิดจากการเลี้ยงดูบุตรเพียงฝ่ายเดียว หรือความต้องการการยอมรับ ครอบครัวใหม่ หรือถูกเลี้ยงโดยคนอื่นที่ไม่ใช่พ่อ แม่ นี้ล้วนนำไปสู่การถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ เช่น เกิดความเครียด ไม่มีที่ระบายหรือไม่รู้จะปรึกษาปัญหาจากใคร สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เป็นเป็นตัวกระตุ้นให้ทดลองใช้สารเสพติด ไปจนถึงการติดสารเสพติดของนักศึกษาเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของแคพแพน และมาร์ติน(Kaplan, & Martin, 1984, pp. 270-289 อ้างถึงใน ชาญ ชุ่มบุญชู, 2536) ที่ได้ศึกษาเรื่องPrinciples of neural science. ผลการศึกษาพบว่าลักษณะหลายประการที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับวัยรุ่น ซึ่งเป็นตัวทำนายได้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นหันไป เสพยาเสพติด เช่น กัญชา หรือยาบ้า ลักษณะสำคัญประการหนึ่งคือ พ่อแม่และลูกขาดความใกล้ชิดกันทำนายได้ว่า ลูกจะต้องเสพยาเสพติดอื่นอีกนอกจากกัญชาดังนั้นก็สรุปได้ว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มีความรักความอบอุ่น การกระทำกิจกรรมร่วมกัน ย่อมเป็นภูมิคุ้มกันกับการติดยาเสพติดได้แง่หนึ่ง

ด้านลักษณะส่วนบุคคลมีทัศนคติเห็นด้วย โดยพบว่าการเที่ยวกลางคืน คีบสุรา เป็นตัวกระตุ้นในการเสพยาเสพติด และถูกเพื่อนชักชวนแล้วเกิดความคล้อยตามมีค่าเฉลี่ยลดลงมาจากสภาพสังคมในปัจจุบันแนวโน้มการใช้สารเสพติดมีหลากหลายประเภท เช่น กัญชา ยาไอซ์ ยาเค ยาไอซ์ ยาบ้า และเฮโรอีน โดยเฉพาะยานอนหลับ ยากล่อมประสาทที่กลับมาได้รับความนิยมอีกครั้ง และอายุคนที่เริ่มใช้สารเสพติดมาพิจารณาด้วยแล้ว พบว่าสารเสพติดส่วนใหญ่คนที่เริ่มใช้ครั้งแรกอายุน้อย และมีแนวโน้มอายุคนที่เริ่มใช้สารเสพติดน้อยลงทุกที การได้มาซึ่งสารเสพติดส่วนใหญ่จะได้มาจากเพื่อน รองลงมาจากคนขาย ยังคงนิยมใช้สารเสพติดในสถานบันเทิง (เชค/ผับ) คอนโด/หอพัก ก่อนที่จะไปใช้สารเสพติดในสถานบันเทิง หรือหลังเลิกเรียน ช่วงเวลาก่อนกลับบ้าน วิธีการติดต่อเพื่อให้ได้สารเสพติดส่วนใหญ่ใช้วิธีการทางโทรศัพท์ติดต่อคนขายเอามาส่งที่นัดหมาย หรือหาซื้อได้บริเวณสถานบันเทิง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนิษฐา ไทยกล้า และคณะ (2553) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้สารเสพติดเพื่อความบันเทิงในเขตเมืองเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเสพยาเสพติดมากกว่า 1 ชนิด ประเภทการใช้สารเสพติดที่ใช้ในการเสพ เช่น ยาไอซ์ กัญชา ยาบ้า ฝิ่นฯ รวมถึงการนำยารักษาโรคประเภท ยานอนหลับ ยากล่อมประสาท ยากล่อมประสาท และแก้ไอ มาเสพร่วมกันกับสารเสพติดชนิดอื่น หรือเพื่อทดแทนด้วยเหตุผลที่ว่ามียาราคาถูกกว่า ง่ายกว่า ส่วนใหญ่ถูกชักชวนด้วยเพื่อน รุ่นพี่ แฟน และรวมถึงการอยากลองเอง ในการเสพหรือปาร์ตี้จัดในกลุ่มเพื่อนที่สนิทกัน

จากผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกัน และ นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน ที่มีอายุ ระดับชั้นการศึกษา นักศึกษาอาศัยอยู่กับใครสถานภาพการสมรส บิดา, มารดา เงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง การใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด บุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติแตกต่างกัน โดยชายมีทัศนคติที่ดีกว่าหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศภาวะเป็นคุณลักษณะที่สังคมกำหนดว่าเพศหญิง และชายควรเป็นอย่างไร กลายเป็นบทบาททางเพศ (Gender role) ที่สังคมกำหนดว่า เพศหญิงและชายควรมีพฤติกรรมที่เหมาะสมอย่างไร บทบาทเหล่านี้พัฒนามาจากการคัดกลาทางสังคม (Socialization) ที่เกิดขึ้น โดยผ่านกระบวนการอบรมสั่งสอนจากบ้านทางโรงเรียน ผู้เลี้ยงดู การได้เห็นแบบอย่าง การเรียนรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ ทำให้เพศหญิง-ชาย มีพฤติกรรมบทบาท ความคาดหวังในชีวิต การมองโลก พัฒนาการทางอารมณ์ และสติปัญญา ตลอดจนการแสดงอารมณ์แตกต่างกัน ด้วยความแตกต่างของเพศภาวะนี้เองส่งผลต่อภาวะสุขภาพของบุคคล เพศหญิง ชาย มีความเจ็บป่วยทางกาย และทางจิตต่างกันในทุกช่วงอายุ ซึ่งรวมถึงการใช้สารเสพติดการอบรมสั่งสอนระหว่างทางสังคมของเพศชายกับหญิงการใช้สารเสพติดเริ่มจากการอยากรู้อยากลองแต่เหตุผลต่างกัน โดยที่เพศชายเข้าหาหรือสารเสพติดด้วยความรู้สึกสนุก คบหา ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนว่ามีความกล้าหาญสมเป็นลูกผู้ชาย แต่เพศหญิงมีความอยากรู้อยากลองพร้อมกับเหตุผลอื่น เช่น เหงา ทุกข์ใจ อยากรอมประชิด และถูกบังคับ ทำให้การเข้าสู่เส้นทางการใช้สารเสพติดเป็นเสมือนการปลดปล่อยเข้ามา ดังนั้นความเป็นหญิงเป็นชาย ได้เป็นความแปรปรวนที่ชักนำให้ทั้งเพศหญิง และชายเข้าสู่การใช้สารเสพติด หรือ “เล่นยา” แต่เพศหญิงมีความแปรปรวนมากกว่าเนื่องจากเมื่อเข้าสู่เส้นทางนี้แล้ว จึงถูกตีตราและมีโอกาสถูกกระทำรุนแรงเนื่องมาจากอคติอันเนื่องมาจากเพศภาวะ โดยการรับรู้ทราบข่าวสารต่าง ๆ อดีตจนถึงปัจจุบัน ว่าผู้ชายกับการเสพยา แต่ถ้ากล่าวถึงเพศหญิงกับการเสพยา จะถูกมองเป็นผู้หญิงติดยา เป็นคนชั่ว เป็นคนมั่ว ขณะเสพยาจนเกิดอาการมึนเมาซึ่งก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ จนถึงการมีบุตร โดยไม่ได้ตั้งใจ

นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันที่มีอายุ ระดับชั้นการศึกษานักศึกษาอาศัยอยู่กับใครสถานภาพการสมรสบิดา มารดา รายได้ต่อเดือนของนักศึกษาจากผู้ปกครองบุคคลใกล้ชิดนักศึกษา มีท่านใดใช้ยาเสพติดบ้าง และนักศึกษาคิดว่าใครมีส่วนสำคัญมากที่สุด ที่ทำให้นักศึกษาเสพยาเสพติดมีทัศนคติไม่แตกต่าง

กัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ จากสภาพสังคมปัจจุบัน การเข้าถึงสื่อ Social ต่างเป็นไปอย่างง่ายดาย นักศึกษาชั้น ปวช. ถือว่าเป็นช่วงคาบเกี่ยวระหว่างวัยรุ่นตอนต้นอย่างสู่วัยรุ่นตอนปลาย จะมีพัฒนาการทางอารมณ์ ความคิด ไปจนถึงพฤติกรรมเลียนแบบ การต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม การอยากรู้อยากลอง ซึ่งปัจจุบันสื่อออนไลน์ต่าง ๆ สามารถค้นหาสิ่งเสพติดเหล่านี้ ได้ง่ายกว่าอดีต อีกทั้งยังมีการอวด โชว์ การมีสิ่งเสพติด ขณะเสพติด รวมไปถึงข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งเสพติด ผ่านสื่อออนไลน์ ทำให้เห็นเป็นเรื่องปกติ และเกิดพฤติกรรมเลียนแบบขึ้น เช่น การโชว์รูปสิ่งเสพติดผ่านเฟสบุ๊ก ซึ่งเป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมมากในหมู่วัยรุ่น แม้กระทั่งการแสดงขั้นตอนการเสพยาผ่านยูทูป เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาเรื่องทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน: กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพญา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ในภาพรวมพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพญา (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) ที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน มีทัศนคติที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด จากข้อค้นพบดังกล่าวผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ด้านลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ความนิยมในการใช้สารเสพติดมิได้จำกัดแค่เพียงความต้องการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น แต่กลับกลายเป็นเพื่อสนองตอบต่อความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจด้วยฤทธิ์ของสารเสพติดที่ทำให้ผู้เสพติดอยู่ในอารมณ์ของความสุข ความสนุก ความบันเทิง ซึ่งเป็นสิ่งกระตุ้นเข้ายวนใจให้มีการเสพยาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นควรให้ความรู้ จัดกิจกรรมเชิงรุกในการสร้างให้เกิดความเกรงกลัว อันตรายและพิษภัยจากการเสพยาเสพติด โดยเฉพาะในกลุ่มที่ใช้สารเสพติดในสถานศึกษา

2. ด้านครอบครัว พบว่า การที่พ่อ แม่แยกทาง/หย่าร้าง หรือคนในครอบครัวไม่ได้ใส่ใจ, ดูแลเท่าที่ควร และการถูกเปรียบเทียบทำให้ได้รู้สึกน้อยใจ/เครียด สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษาหัน ไปเสพยาเสพติดเพื่อเรียกร้องความสนใจและทำให้หายเครียดจนทำหิดิตยาเสพติดในที่สุด

3. ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม พบว่า การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ การป้องกัน การปฐมพยาบาลเบื้องต้นในกรณีที่มีอาการหลังจากที่เสพยาในปริมาณมาก ควรจัดทำสื่อให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ ในทุกรูปแบบที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเสี่ยงได้ รวมทั้งจัดบริการสายตรง (Hot Line) ให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสพยาเสพติดเพื่อเป็นการลดอันตรายจากการเสพยา

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. สถานศึกษาควรมีการสนับสนุนให้บุคคลภายนอก เช่น ผู้ปกครองของนักศึกษา ตำรวจ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน จัดตั้งเป็นคณะกรรมการดำเนินงานป้องกันและแก้ปัญหาเสพติด และกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการในการป้องกันและแก้ปัญหาเสพติดในสถานศึกษา

2. สถานศึกษาควรมีการสัมมนา ให้ความรู้ ความเข้าใจ และผลกระทบเกี่ยวกับเรื่อง การเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเยาวชนต่อการใช้สารเสพติดเพื่อความบันเทิงในเขตเมืองพัทยา

2. ควรศึกษาการเสี่ยงต่อการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเยาวชนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ตอนต้นในเขตเมืองพัทยา

บรรณานุกรม

- กนิษฐา ไทยกกล้า และคณะ.(2553).พฤติกรรมการใช้สารเสพติดเพื่อความบันเทิงในเขตเมือง
เชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กฤษณา เปรมเดชา. (2556).ทัศนคติของประชาชนของเยาวชนกับการก่ออาชญากรรม: กรณีศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีพญา. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงาน
ยุติธรรมและสังคม, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกษวารงค์ จินะแสน. (2542).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง
ถูกควบคุมความประพฤติใน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์
สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์, คณะสังคมสงเคราะห์
ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จักริน ชัญญากร. (2542). การดำเนินงานของผู้บริหารวิทยาลัยต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา
เสพติดในวิทยาลัย: ศึกษาเฉพาะกรณีสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัด
ปัตตานี. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม,
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชาญ ชุ่มบุญชู. (2536). ความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อสารเสพติดและความสัมพันธ์ระหว่าง
ทัศนคติกับความรู้อันเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอน
ปลาย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS (พิมพ์ครั้งที่ 10).
กรุงเทพฯ: บิสิกเนสอาร์แอนด์ดี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2533). รูปแบบการควบคุมวิทยานิพนธ์. โครงการสถาบันวิจัยและพัฒนาการ
เรียน การสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ปกรณ์ มณีปกรณ์. (2555).ทฤษฎีอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ: เวิลด์เทรค ประเทศไทย.
- พะยอม วงศ์สารศรี.(2541). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏ
สวนดุสิต.
- พูนสุข นิติวัดนะ. (2545). การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของ
ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

- ภัทรธิดา ผลงาม. (2544). *ความพึงพอใจและความต้องการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาสถาบันราชภัฏเลย*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุรีย์ กาญจนวงศ์ และคณะ. (2549). *การศึกษาปัญหาที่เป็นสาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วีรยุทธ หาญโณ. (2556). *ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วารุณี ฐิริสิทธิ์ พันโท. (2531). *การกระทำความผิดของเด็กเยาวชน: แนวคิดทางสังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- ศิริพร จิรวัดน์กุล และคณะ. (2556). “ยา” และ “ผู้หญิงติดยา”: ความหมายของการใช้สารเสพติด. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 58(1), 24.
- สมพร อมรชัยนพคุณ. (2551). *กระบวนการยุติธรรมกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- สำนักงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2550). *ยาเสพติด*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545). *ปัญหายาเสพติด*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. (2545). *สาเหตุของการติดยาเสพติด*. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด.
- สุชา จันทร์เอม. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพจน์ ชูยิ่งสกุลทิพย์. (2541). *การเสพยาบ้าของนักเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ อำเภอมือง จังหวัดชลบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสาวนีย์ สุขทนารักษ์. (2546). *ศึกษาปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาคาติดยาเสพติดของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สหวิทยาเขตบ้านบึง จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- แสงเดือน ทวีสิน. (2545). *จิตวิทยาการศึกษา, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ไทยเส็ง.
- เสริน ปุณณะหิตานนท์. (2523). *การกระทำผิดในสังคม สังคมวิทยาและพฤติกรรมเบี่ยงเบน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมสุขภาพจิต. (2559). *สถิติการบำบัดรักษาระบบรายงาน บสต. ม.ป.ท.*
- อัจฉรา ทองตัน. (2536). *การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Benard, H. R.(1995). *Research methods in anthropology*. NewYork: Altamira Press
- Cesare, L.(1876). *Mannaheim Pioneer in Criminology*. NJ: Patterson Smith.
- Michael, R. G. & Travis, H.(1990).*Causes of Delinquency*. CA.: University of California Press.
- Power, E. & Witmer, H.(1951).*Behavior Modification in applied*. Illinois: The Dorsey Press.
- Sceldon, H. & Glueck, E.(1964). *SocialDevelopment History Theory and Reserch*. NewYork: SprogerVerlag.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบทดสอบ

เรื่อง ทศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน

กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคพัทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.)

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสำรวจทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบันของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิค (ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) การศึกษาครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงไปได้ก็ต่อได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำแนะนำ กรุณาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อมูลที่ตรงตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 15 ปี 15 ปี 16 ปี

17 ปี 18 ปี อายุมากกว่าอายุ 18 ปี

3. ระดับชั้นการศึกษา

ปวช.1 ปวช.2 ปวช.3

4. นักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร

อยู่ร่วมกับ บิดา-มารดา อยู่คนเดียว

อยู่กับเพื่อน อยู่ร่วมกับญาติ อื่น ๆ ระบุ....

5. สถานภาพการสมรสของ บิดา มารดา

อยู่ด้วยกัน หย่าร้าง แยกกันอยู่ อื่น ๆ ระบุ....

6. เงินรายเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง

ต่ำกว่า 3,001 บาท 3,001 – 6,000 บาท

6,001 – 9,000 บาท 9,001 บาทขึ้นไป

7. การใช้สารเสพติดของคนใกล้ชิด

บิดา, มารดา ผู้ปกครอง ครู, อาจารย์

เพื่อน ญาติ, พี่, น้อง อื่น ๆ ระบุ....

8. บุคคลที่มีส่วนทำให้เสพยาเสพติด

บิดา, มารดา ผู้ปกครอง ครู, อาจารย์

เพื่อน ญาติ, พี่, น้อง อื่น ๆ ระบุ...

ส่วนที่ 2 ทักษะคตินักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพัทลุงที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน
 คำแนะนำ กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่ตรงตามสภาพความเป็นจริง

ข้อ	ข้อความ	ระดับทัศนคติ				
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
ด้านลักษณะส่วนบุคคล						
1.	การศึกษาค้นคว้าทำให้เกิดความอยากรู้อยากลองใน					
2.	เกิดความเครียด, กังวล, อึดอัดเลยใช้สารเสพติด เพราะคิดว่าจะทำให้รู้สึกผ่อนคลาย หายเครียด					
3.	นักศึกษาคิดว่าการที่เคยลองใช้สารเสพติด สามารถกระตุ้นให้คนหันมาเสพยาได้					
4.	เกิดความสับสนในชีวิตของตนเองจึงหันมาพึ่งยา เสพติดเพราะรู้สึกว่าไม่สามารถแก้ไขปัญหาชีวิต ได้					
5.	การเที่ยวกลางคืน ดื่มสุรา เป็นตัวกระตุ้นในการ เสพยาเสพติด					
6.	นักศึกษารู้สึก เสรี โดดเดี่ยว ทำให้เกิดอยากใช้ ยาเพื่อให้ลืมความโศกเศร้าเสียใจได้					
7.	เกิดการเจ็บป่วยทางร่างกาย ทำให้ต้องใช้ยาใน การบำบัด รักษาจนเป็นสาเหตุการติดสารเสพติด					
8.	นักศึกษาคาดข้อมูลเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด					
9.	เกิดพฤติกรรมเลียนแบบในทีวีหรือดาราในการ แสดง					
10.	เกิดความเคยชินที่เห็นคนรอบข้างใช้สารเสพติด					
11.	มีความคิดว่า ลองแล้วจะไม่ติด					
12.	ถูกเพื่อนชักชวนแล้วเกิดความคล้อยตาม					
13.	มีปัญหาด้านการเงินจนต้องหันมาพึ่งยาเสพติด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับทัศนคติ				
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
ด้านครอบครัว						
1.	พ่อ,แม่หรือคนในครอบครัวเข้มงวดกับนักศึกษาจนรู้สึกว่าคุณดื้อ/อึดอัด					
2.	พ่อ,แม่ แยกทางกัน / หย่าร้าง					
3.	พ่อ แม่ ทะเลาะมีปากเสียงกันเป็นประจำ					
4.	การอาศัยอยู่กับคนอื่นที่ไม่ใช่ พ่อ,แม่ อาจไม่ดูแลได้เท่าที่ควรและไม่ได้อบรมสั่งสอนส่งผลไปสู่การข้องเกี่ยวกับยาเสพติด					
5.	มีบุคคลในครอบครัวติดสารเสพติด					
6.	ครอบครัวที่มีกิจกรรมทำร่วมกันเป็นประจำสามารถช่วยเป็นภูมิคุ้มกันไม่ให้หันไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด					
7.	ต้องการประชดประชัน พ่อ,แม่					
8.	พ่อ,แม่ แสดงถึงความรักลูกไม่เท่ากัน					
9.	ถูกครอบครัวทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ เช่น ทูบตี คำทอ ดุถูก หรือการถูกเปรียบเทียบให้รู้สึกน้อยใจเป็นตัวกระตุ้นให้หันมาใช้สารเสพติด					
10.	พ่อ,แม่ ไม่ค่อยมีเวลาใส่ใจสอบถามเรื่องการเรียนหรือควบคุมความประพฤติ					

ข้อ	ข้อความ	ระดับทัศนคติ				
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม						
1.	ที่พักอาศัยอยู่ใกล้สถานที่โจจร เช่น บ่อนการพนัน หรือสถานบันเทิงที่เสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด					
2.	ที่พักอาศัยอยู่ใกล้กับแหล่งมั่วสุ่มและแพร่ระบาดของยาเสพติด					
3.	ชุมชนรอบข้างส่วนใหญ่มีฐานะยากจนส่งผลต่อการเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติดและเสพยาเสพติด					
4.	ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน					
5.	หากมีปัญหา นักศึกษาจะปรึกษาเพื่อนก่อนเป็นอันดับแรก					
6.	ถูกเพื่อนชักชวนหรือบังคับทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ใช้สารเสพติด					
7.	นักศึกษาคิดว่าสถานศึกษาขาดการให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับนักศึกษา					
8.	สถานศึกษาที่มีสถานที่ลับตาเอื้ออำนวยต่อการให้นักศึกษามั่วสุ่มสารเสพติด					
9.	ชอบดูทละคร, ภาพยนตร์ ที่มีการแสดงหรือถ่ายทอดเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดมากเกินไป					
10.	นักศึกษามักจะเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ จากสื่อโทรทัศน์, สื่อจาก Social ที่มีการนำสารเสพติดมาใช้ประกอบในการแสดงมาในชีวิตจริง					

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (ICO)

ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและคุณลักษณะที่กำหนด (IOC) ของแบบสอบถามเรื่อง ทักษะคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดในสังคมปัจจุบัน กรณีศึกษา: วิทยาลัยเทคนิคพิทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.)

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	หมายเหตุ
	1	2	3		
1	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
2	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
3	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
4	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
5	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
6	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
7	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
8	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
9	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
10	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
11	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
12	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
13	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
14	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
15	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
16	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
17	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
18	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
19	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
20	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
21	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
22	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
23	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
24	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
25	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
26	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
27	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
28	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
29	0	1	1	0.67	คัดเลือกไว้
30	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
31	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
32	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
33	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้

หมายเหตุ ค่าดัชนีความสอดคล้อง รวม .83 ได้คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ผลปรากฏว่าข้อคำถามจำนวน 33 ข้อ ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกทุกข้อ

ภาคผนวก ค
ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

การคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการเสพยาเสพติดใน
สังคมปัจจุบัน กรณีศึกษา: วิทยาลัยเทคนิคพิทยา (นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.) โดยใช้โปรแกรม
สำเร็จรูป วิธีสูตรประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	132.5667	165.633	.350		.920
A2	132.9000	156.990	.624		.916
A3	133.0000	155.034	.642		.916
A4	132.9667	154.102	.576		.917
A5	133.0333	156.033	.714		.915
A6	133.1333	156.533	.581		.917
A7	133.1667	158.695	.550		.917
A8	133.1000	156.369	.681		.916
A9	133.3333	156.782	.600		.917
A10	133.2000	159.821	.475		.918
A11	133.4000	155.352	.646		.916
A12	133.3000	157.321	.622		.916
A13	133.4000	155.834	.622		.916
B1	132.9667	168.723	.020		.926
B2	133.0333	160.654	.464		.918
B3	132.9000	162.921	.405		.919
B4	133.1000	160.231	.600		.917
B5	133.2333	157.151	.593		.917
B6	132.9333	162.340	.447		.919
B7	133.1667	163.937	.326		.920
B8	133.2000	164.028	.284		.921
B9	132.8333	165.937	.218		.921
B10	133.0667	155.926	.618		.916
C1	133.0333	161.964	.505		.918
C2	133.1333	162.120	.453		.919
C3	133.1667	165.040	.364		.920
C4	132.9667	163.137	.509		.918
C5	133.1000	161.610	.568		.918
C6	133.1667	162.420	.451		.919
C7	133.1333	159.361	.574		.917
C8	132.9333	163.375	.384		.919
C9	132.9667	164.309	.370		.920
C10	132.9333	164.340	.405		.919

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	0.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.920	.922	33

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.159	3.833	4.667	.833	1.217	.029	33